

ΧΡΙΣΤΟΥ Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ—ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ
Καθηγητῶν τῆς Βαρβακείου Προτύπου Σχολῆς.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Ἐκλογαί

ΔΙΑ ΤΗΝ Α΄ ΤΑΞΙΝ

Τῶν Γυμνασίων καὶ Ἡμιγυμνασίων.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

	77.173	
Ἄριθ. ἀδείας κυκλοφορίας	29.9.37	.
Τιμὴ ἄνευ βιβλιοσήμου	Δρ.	7.70
Ἄξιον βιβλιοσήμου	>	3.10
Πρόσθετος φόρος Ἀναγκ. Δανείου	>	0.90
Συνολικὴ τιμὴ		Δραχ. 11.70

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ

52 ΣΤΑΔΙΟΥ, 52 - ΑΘΗΝΑΙ

1937

ΧΡΙΣΤΟΥ Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ — ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ε. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

ΕΚΛΟΓΑΙ

Πρὸς μαθητῶν τῆς Α' τάξεως τῶν ἑξατάξιων γυμνασίων
γυμνασίων καὶ τῆς τῶν ἀντιστοιχούντων σχολῶν
τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσως

ΚΑΛΟΣΙΣ ΠΕΜΠΤΗ

Ἀντίτυπα 2

ἀποφάσεως { $\frac{44429}{12 \cdot 8 \cdot 32}$ } 15238

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΙΔΕΡΗ

ΑΘΗΝΑΙ - ΣΤΑΔΙΟΥ 52

1937

Πᾶν γνήσιον ἀντιτυπον φέρει τὰς ὑπογραφὰς τῶν συγ-
γραφέων ἢ τοῦ ἑτέρου αὐτῶν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΛΛΕΡΓΗ & ΣΙΑ—ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 22B

ΜΕΡΟΣ Α'

ΕΙΣΑΓΩΓΗ — ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΜΕΡΟΣ Β

ΠΟΛΙΤΙΚΗ -- ΗΓΕΣΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ

1. Βίος τοῦ Λουκιανοῦ.

Ὁ Λουκιανὸς ἐγεννήθη εἰς τὰ Σαμόσατα τῆς συριακῆς χώρας Κομμαγενῆς περὶ τὸ 120 μ. Χ. Οἱ γονεῖς του δὲν ἦσαν εὖ ποροι καὶ διὰ τοῦτο, ὅπως διηγεῖται ὁ ἴδιος εἰς τὸ Ἐνύπνιον του, ἀφοῦ ἔμαθε τὰ πρῶτα γράμματα, ἔλαβον ἐν οἰκογενειακῷ συμβουλίῳ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀφήσουν τὴν παιδείαν, ἣ ὅποια ἀπῆνται χρόνον καὶ χρήματα, καὶ νὰ τὸν διδάξουν τὴν ἐρμογλυφικὴν τέχνην. Τὸν παρέδωκαν λοιπὸν πρὸς τοῦτο εἰς τὸν ἐκ μητρὸς θεῖόν μου, ἄριστον ἐρμογλύφον. Ἄλλ' ἐπειδὴ συνέβη εἰς τὸν μαθητευόμενον Λουκιανὸν τὸ ἀτύχημα εὐθὺς τὴν πρώτην ἡμέραν νὰ θραύσῃ μίαν πλάκα καὶ ἔλαβεν ἕνεκα τούτου πικρὰν πείραν τῆς ῥάβδου τοῦ θείου καὶ διδασκάλου του, ἐγκατέλειψε τὴν τέχνην καὶ ἐπεδόθη εἰς τὴν παιδείαν, πρὸς τὴν ὁποίαν ἠσθάνετο μεγάλην κλίσιν. Ἀφοῦ δὲ ἔμαθε τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ἐδιδάχθη τὴν ῥητορικὴν, ἐπεδόθη κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ κατώτατον εἶδος αὐτῆς, τὸ δικανικόν, γενόμενος συνήγορος εἰς δίκας ἐν Ἀντιοχείᾳ. Ἐνωρὶς ὅμως ἀφῆκε τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ῥητορικῆς καὶ ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐπιδεικτικὸν καὶ σοφιστικόν, ἐκ τοῦ ὁποίου προσεδόκων φήμην καὶ κέρδη οἱ ἀσοῦντες αὐτὸ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους.

Ἐπαιδευθὴ δὲ ἐν Ἰωνίᾳ, πιθανῶς τῇ Σμύρνῃ, παρὰ τῷ ῥή-

τορι Πολέμωνι. Ἐπειτα περιῆλθε πολλοὺς τόπους, Μ. Ἀσίαν, Ἑλλάδα, Μακεδονίαν, Ἰταλίαν καὶ Γαλατίαν, ἐπιδεικνύων τὴν ῥητορικὴν του τέχνην εἰς πανηγύρεις, ὡς ἐπανειλημμένως ἐν Ὀλυμπίᾳ. Ἐπὶ μακρὸν χρόνον διέμεινε ὡς δικηγόρος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, τὴν πόλιν τῆς διανοίας καὶ λεπτῆς παιδεύσεως. Ἐπὶ δὲ τοῦ Ῥωμαίου αὐτοκράτορος Σεβήρου ἔλαβε δοθεῖσαν αὐτῷ θέσιν εἰς τὰ δικαστήρια τῆς Ἀλεξανδρείας, ὅπου καὶ ἀπέθανε περὶ τὸ 180 μ. Χ.

2. Συγγράμματα τοῦ Λουκιανοῦ.

ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Λουκιανοῦ φέρονται 82 βιβλία, τὰ πλεῖστα ἐν διαλογικῇ μορφῇ. Ἐχων οὗτος πλουσίαν φαντασίαν καὶ πνεῦμα σκωπτικὸν ἔγραψε συγγράμματα ποικίλου περιεχομένου. Εἰς αὐτὰ διακρίνεται εἰς ὠραίαν Ἀττικὴν διάλεκτον χάρις, εὐφυΐα, ἀστείότης καὶ ζωηρὰ φαντασία· πᾶν ὅ,τι εἶχε τότε γελοῖον ἢ θρησκεία, ἢ φιλοσοφία, ἢ κοινωνία καὶ καθόλου ὁ ἀνθρώπινος βίος, τὸ σατιρίζει εὐφρέστατα. Πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῇ, ὅτι σκώπτει καὶ χλευάζει οὐχὶ ἀπλῶς, ἵνα κινήσῃ τὸν ἀναγνώστην εἰς γέλωτα, ἀλλὰ καὶ ἵνα βελτιώσῃ καὶ φωτίσῃ τὸν αἰῶνά του.

Εἶναι ἀντίπαλος πάσης φιλοσοφίας ἀνηκούσης εἰς σχολὴν καὶ πρὸ πάντων τῶν Κυνικῶν, τοὺς ὁποίους σκώπτει μετὰ δριμύτητος.

3. Νεκρικοὶ διάλογοι.

Εἰς τούτους ὁ Λουκιανὸς σατιρίζει καὶ διασύρει τὰς ἀδυναμίας καὶ ἀτελείας τῶν ἀνθρώπων μὲ χαριεντισμοὺς φαιδροῦς ἢ σκόμματα πειρακτικά.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

1.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ

1. Διογ. ὦ Πολύδευκες, ἐντέλλομαί σοι, ἐπειδὴν τάχιστα ἀνέλθῃς, — σὸν γάρ ἐστιν, οἶμαι, ἀναβιβῶναι αὐριον —, ἣν που ἴδῃς Μένιππον τὸν κύνα, — εὗροις δ' ἂν αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ Κράνειον ἢ ἐν Λυκείῳ τῶν ἐριζόντων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα —, εἰπεῖν πρὸς αὐτόν, ὅτι σοί, ὦ Μένιππε, κελεύει ὁ Διογένης, εἴ σοι ἰκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγελάσται, ἥκειν ἐνθάδε πολλῶ πλείω ἐπιγελασόμενον· ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν ἀμφιβόλῳ σοὶ ἔτι ὁ γέλωσ ἦν καὶ πολὺ τὸ «τίς γὰρ ὄλωσ οἶδε τὰ μετὰ τὸν βίον ;», ἐνταῦθα δὲ οὐδὲν ἄλλο παρὰ βεβαίως γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν, καὶ μάλιστα ἐπειδὴν ~~πρὸς τοὺς πλουσίους καὶ σατράπας καὶ τυράνους~~ οὕτω ταπεινοὺς καὶ ἀσήμους, ἐκ μόνῃς οἰμωγῆς διαγινωσκομένους, καὶ ὅτι μαλθακοὶ καὶ ἀγενεῖς εἰσι μεμνημένοι τῶν ἄνω. ταῦτα λέγε αὐτῷ, καὶ προσέτι ἐμπλησάμενον τὴν πῆραν ἥκειν θέρμων τε

πολλῶν καὶ εἴ που εὖροι ἐν τῇ τριόδῳ Ἐκάτης δεῖπνον κείμενον ἢ φόν ἐκ καθαρσίου ἢ τι τοιοῦτον.

2. Πολ. Ἄλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα, ὧ Διόγενες. ὅπως δὲ εἰδῶ μάλιστα, ὁποῖός τις ἐστὶ τὴν ὄψιν.

Διογ. Γέρων, φαλακρός, τριβώνιον ἔχων πολύθυρον, ἅπαντι ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον καὶ ταῖς ἐπιπτυχαῖς τῶν ῥακίων ποικίλον, γελᾷ δ' αἰεὶ καὶ τὰ πολλὰ τοὺς ἀλαζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπτει.

Πολ. Ῥάδιον εὔρειν ἀπὸ γε τούτων.

3. Διογ. Τοῖς πλουσίοις δ', ὧ φίλτατον Πολυδεύκιον, ἀπάγγελλε ταῦτα παρ' ἡμῶν· τί ὧ μάταιοι, τὸν χρυσὸν φυλάττετε; τί δὲ τιμωρεῖσθε ἑαυτοὺς λογιζόμενοι τοὺς τόκους καὶ τάλαντα ἐπὶ τάλαντοις συντιθέντες, οὓς χρῆ ἕνα ὀβολὸν ἔχοντας ἦκειν μετ' ὀλίγον;

Πολ. Εἰρήσεται καὶ ταῦτα πρὸς ἐκείνους.

Διογ. Ἄλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς τε καὶ ἰσχυροῖς λέγε, Μεγίλλῳ τε τῷ Κορινθίῳ καὶ Δαμοξένῳ τῷ παλαιστῇ, ὅτι παρ' ἡμῖν οὔτε ἡ ξανθὴ κόμη οὔτε τὰ χαροπὰ ἢ μέλανα ὄμματα ἢ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου εἰ ἔστιν ἢ νεῦρα εὖτονα ἢ ὄμοι καρτεροί, ἀλλὰ ἅπαντα μία ἡμῖν κόνις, φασί, κρανία γυμνὰ τοῦ κάλλους.

Πολ. Οὐ χαλεπὸν οὐδὲ ταῦτα εἰπεῖν πρὸς τοὺς καλοὺς καὶ ἰσχυροὺς.

4. Διογ. Καὶ τοῖς πένησιν, ὧ Λάκων, — πολλοὶ δ' εἰσὶ καὶ ἀχθόμενοι τῷ πράγματι καὶ οἰκτιρόντες τὴν ἀπορίαν —, λέγε μήτε δακρῦειν μήτε οἰμῶσαι διηγῶν σάμενος τὴν ἐνταῦθα ἰσοτιμίαν, καὶ οὐδὲν εἰπεῖν τοὺς ἐκεῖ πλουσίους οὐδὲν ἀμείνους αὐτῶν· καὶ Λακεδαιμονίοις δὲ τοῖς σοῖς ταῦτα, εἰ δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπίτιμησον λέγων ἐκλελῦσθαι αὐτούς.

Πολ. Μηδέν, ὦ Διόγενης, περὶ Λακεδαιμονίων λέγε· οὐ γὰρ ἀνέξομαί γε. ἃ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔφη· σθα, ἀπαγγέλῳ.

Διογ. Ἐάσωμεν τούτους, ἐπεὶ σοι δοκεῖ· σὺ δέ, οἷς προείπον, ἀπένεγκον παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους.

ΠΛΟΥΤΩΝ ἢ ΚΑΤΑ ΜΕΝΙΠΠΟΥ

1. **Κροῖσ.** Οὐ φέρομεν, ὦ Πλούτων, Μένιππον τουτονὶ τὸν κύνα παροικοῦντα· ὥστε ἢ ἐκεῖνόν ποι κατὰστησον ἢ ἡμεῖς μετοικήσομεν εἰς ἕτερον τόπον.

Πλούτ. Τί δ' ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται ὁμόνευρος ὢν ;

Κροῖσ. Ἐπειδὴν ἡμεῖς οἰμάζομεν καὶ στέγωμεν ἐκεῖνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, Μίδας μὲν εὐτοσί τοῦ χρυσοῦ, Σαρδανάπαλλος δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ Κροῖσος τῶν θησαυρῶν, ἐπιγελᾶ καὶ ἐξονειδίζει ἀνδράποδα καὶ καθάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν, ἐνίστε δὲ καὶ ἄδων ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμογᾶς, καὶ ὅλως λυπηρὸς ἐστί.

Πλούτ. Τί ταῦτά φασιν, ὦ Μένιππε ;

σαν ἦδ' **Μένιπ.** Ἀληθῆ, ὦ Πλούτων· μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀγεννεῖς καὶ ὀλεθρίους ὄντας, οἷς οὐκ ἀπέχρησε βιῶναι κακῶς, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντες ἔτι μέμνηνται καὶ περιέχονται τῶν ἄνω· χαίρω τοιγαροῦν ἀνίων αὐτούς.

Πλούτ. Ἄλλ' οὐ χρὴ λυποῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στερόμενοι.

Μένιπ. Καὶ σὺ μοραίνεις, ὦ Πλούτων, ὁμόσηφος ὢν τοῖς τούτων στεναγμοῖς ;

Πλούτ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐθέλοιμι σταυρῶσαι ζεῖν ὑμᾶς.

Μένιπ. Καὶ μήν, ὦ κάκιστοι Λυδῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Ἀσσυρίων, οὕτω γινώσκετε ὡς οὐδὲ παυσομένου ἔνθα γὰρ ἂν ἴητε, ἀκολουθήσω ἀνιῶν καὶ κατάδων καὶ καταγελῶν.

Κροῖσ. Ταῦτα οὐχ ὕβρις ;

Μένιπ. Οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνα ὕβρις ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἀξιούντες καὶ ἐλευθέρους ἀνδράσιν ἐντρυφῶντες καὶ τοῦ θανάτου τὸ παράπαν οὐ μνημονεύοντες· τοιγαροῦν οἰμῶξεσθε πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι.

Κροῖσ. Πολλῶν γε, ὦ θεοί, καὶ μεγάλων κτημάτων.

Μίδ. Ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ.

Σαρδ. Ὅσης δὲ ἐγὼ τρυφῆς.

Μένιπ. Εὖ γε, οὕτω ποιεῖτε· ὀδύρεσθε μὲν ὑμεῖς, ἐγὼ δὲ τὸ «γνώθι σαυτὸν» πολλάκις συνείρων ἐπάσσομαι ὑμῖν· πρέποι γὰρ ἂν ταῖς τοιαύταις οἰμωγαῖς ἐπαδόμενον.

3

ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ

1. Πλούτ. Τὸν γέροντα οἶσθα, τὸν πάνυ γεγη-

ρακότα λέγω, τὸν πλούσιον Εὐκράτην, ὃ παῖδες μὲν οὐκ εἰσίν, οἱ τὸν κληρὸν δὲ θηρῶντες πεντακισμῦριοι ;

Ἐρμ. Ναί, τὸν Σικυώνιον φῆς. τί οὖν ;

Πλούτ. Ἐκεῖνον μὲν, ὃ Ἐρμῆ, ζῆν ἕασον ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμετρήσας ἄλλα τοσαῦτα, εἰ δὲ οἷόν τε ἦν, καὶ ἔτι πλείω, τοὺς δὲ κόλακας αὐτοῦ Καρῖνον τὸν νέον καὶ Δάμωνα καὶ τοὺς ἄλλους κατάσπασον ἐφεξῆς ἅπαντας.

Ἐρμ. Ἄτοπον ἄν δόξειε τὸ τοιοῦτον.

Πλούτ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ δικαιοτάτον· τί γὰρ ἐκεῖνοι παθόντες εὐχονται ἀποθανεῖν ἐκεῖνον ἢ τῶν χρημάτων ἀντιποιῶνται οὐδὲν προσήκοντες ; ὃ δὲ πάντων ἐστὶ μιαιώτατον, ὅτι καὶ τὰ τοιαῦτα εὐχόμενοι ὁμῶς θεραπεύουσιν, ἔν γε τῷ φανερῷ, καὶ νοσοῦντος, ἃ μὲν βουλεύονται, πᾶσι πρόδηλα, θύσειν δὲ ὁμῶς ὑπισχνοῦνται, ἦν ῥαῖση, καὶ ὅλως ποικίλη τις ἢ κολακεία τῶν ἀνδρῶν. διὰ ταῦτα ὃ μὲν ἕστω ἀθάνατος, οἱ δὲ προαλίτωσαν αὐτοῦ μάτην ἐπιχανόντες.

2. Ἐρμ. Γελοῖα πείσονται, πανοῦργοι ὄντες· πολλὰ κάκεινος εὖ μάλα διαβουκολεῖ αὐτοὺς καὶ ἐλπίζει, καὶ ὅλως αἰεὶ θανόντι ἐοικὼς ἔρρωται πολὺ μᾶλλον τῶν νέων· οἱ δὲ ἤδη τὸν κληρὸν ἐν σφίσι διηρημένοι βύσκονται ζωὴν μακαρίαν πρὸς ἑαυτοὺς τιθέντες.

Πλούτ. Οὐκοῦν ὃ μὲν ἀποδυσάμενος τὸ γῆρας ὥσπερ Ἰόλεως ἀνηβησάτω, οἱ δὲ ἀπὸ μέσων τῶν ἐλπίδων τὸν ὄνειροποληθέντα πλοῦτον ἀπολιπόντες ἠκέτωσαν ἤδη κακοὶ κακῶς ἀποθανόντες.

Ἐρμ. Ἀμέλησον, ὃ Πλούτων· μετελεύσομαι γάρ σοι ἤδη αὐτοὺς καθ' ἓνα ἐξῆς· ἐπτά δέ, οἶμαι, εἰσὶ.

Πλούτ. Κατάσπα, ὁ δὲ παραπέμψει ἕκαστον ἀντιγέροντος αὐθις προθήβης γενόμενος.

4.

ΤΕΡΨΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ

1. **Τερψ.** Τοῦτο, ὃ Πλούτων, δίκαιον, ἐμὲ μὲν τεθνάναι τριάκοντα ἔτη γεγονότα, τὸν δὲ ὑπὲρ τὰ ἐνενηκοντα γέροντα Θούκριτον ζῆν ἔτι ;

Πλούτ. Δικαιότατον μὲν οὖν, ὃ Τερψίων, εἴ γε ὁ μὲν ζῆ μηδένα εὐχόμενος ἀποθανεῖν τῶν φίλων, σὺ δὲ παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐπεβούλευες αὐτῷ περιμένων τὸν κλῆρον.

Τερψ. Οὐ γὰρ ἐχρῆν γέροντα ὄντα καὶ μηκέτι χρήσασθαι τῷ πλούτῳ αὐτὸν δυνάμενον ἀπελθεῖν τοῦ βίου παραχωρήσαντα τοῖς νέοις ;

Πλούτ. Καινά, ὃ Τερψίων, νομοθετεῖς, τὸν μηκέτι τῷ πλούτῳ χρήσασθαι δυνάμενον πρὸς ἡδονὴν ἀποθήσκειν· τὸ δὲ ἄλλως ἢ Μοῖρα καὶ ἡ φύσις διέταξεν.

2. **Τερψ.** Οὐκοῦν ταύτης αἰτιῶμαι τῆς διατάξεως· ἐχρῆν γὰρ τὸ πρᾶγμα ἐξῆς πως γίνεσθαι, τὸν πρεσβύτερον πρότερον καὶ μετὰ τοῦτον ὅστις καὶ τῆ ἡλικία μετ' αὐτόν, ἀναστρέφεσθαι δὲ μηδαμῶς, μηδὲ ζῆν μὲν τὸν ὑπέργηρων ὀδόντας τρεῖς ἔτι λοιπούς ἔχοντα, μόγις ὄρωντα, οἰκέταις τέτταρσιν ἐπικεκυφότα, κορυζῆς μὲν τὴν ῥίνα, λήμης δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς μεστὸν ὄντα, οὐδὲν ἔτι ἠδὲ εἰδότα, ἔμψυχόν τινα τάφον ὑπὸ τῶν νέων

καταγελόμενον, ἀποθνήσκειν δὲ καλλίστους καὶ ἔρρω-
μενεστάτους νεανίσκους· ἄνω γὰρ ποταμῶν τοῦτο γε· ἢ
τὸ τελευταῖον εἶδέναι ἐχρῆν, πότε καὶ τεθνήξεται
τῶν γερόντων ἕκαστος, ἵνα μὴ μάτην ἂν ἐνίους ἐθε-
ράπευον. νῦν δέ, τὸ τῆς παροιμίας, ἢ ἅμαξα τὸν βουῖν
πολλάκις ἐκφέρει.

3. Πλούτ. Ταῦτα μὲν, ὦ Τερψίων, πολὺ συνειώ-
τερα γίνεται ἢ περ σοὶ δοκεῖ. καὶ ὑμεῖς δὲ τί παθόν-
τες ἀλλοτριοῖς ἐπιχαίνετε καὶ τοῖς ἀτέκνοις τῶν γε-
ρόντων ἐσποιοεῖτε φέροντες αὐτούς; τοιγαροῦν γέλω-
τα ὀφλισκάνετε πρὸ ἐκείνων κατορουτιόμενοι, καὶ τὸ
πρᾶγμα τοῖς πολλοῖς ἡδιστον γίνεται· ὅσῳ γὰρ ὑμεῖς
ἐκείνους ἀποθανεῖν εὐχεσθε, τοσοῦτῳ ἅπασιν ἡδὺ προ-
αποθανεῖν ὑμᾶς αὐτῶν.

4. Τερψ. Ἀληθῆ ταῦτα φησὶ· ἐμοῦ γοῦν Θούκρι-
τος πόσα κατέφαγεν αἶελ τεθνήξεσθαι δοκῶν καὶ ὁπότε
ἐσίοιμι ὑποστένων καὶ μύχιόν τι, καθάπερ ἐξ ῥοῦ νεο-
τὸς ἀτελής, ὑποκρῶζων, ὥστ' ἔγωγε ὅσον αὐτίκα οἶο-
μενος ἐπιβήσειν αὐτὸν τῆς σοροῦ ἐπεμπόν τε πολλά,
καὶ ὑπὸ φροντίδων ἀγρυπνος ἐκείμην ἀριθμῶν ἕκα-
στα καὶ διαττάτων. ταῦτα γοῦν μοι καὶ τοῦ ἀποθα-
νεῖν αἷτια γεγένηται, ἀγρυπνία καὶ φροντίδες· ὁ δὲ
τοσοῦτόν μοι δέλεαρ καταπιὼν ἐφειστήκει θαπτομένῳ
πρῶην ἐπιγελῶν.

5. Πλούτ. Εὖ γε, ὦ Θούκριτε, ζῶης ἐπὶ μήχι-
στον πλουτῶν ἅμα καὶ τῶν τοιούτων καταγελῶν,
μηδὲ πρότερόν γε σὺ ἀποθάνοις ἢ προπέμφας πάντας
τούς κόλακας.

Τερψ. Τοῦτο μὲν, ὦ Πλούτων, καὶ ἐμοὶ ἡδιστον
ἦδη, εἰ καὶ Χαροιάδης προτεθνήξεται Θουκρίτου.

Πλούτ. Θάρρει, ὦ Τερψίων· καὶ Φείδων γὰρ καὶ

Μέλανθος καὶ ὅλως ἅπαντες προελεύσονται αὐτοῦ ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν.

Τερψ. Ἐπαινῶ ταῦτα· ζώης ἐπὶ μήκιστον, ὦ Θεοῦ· χριτε.

Ξ.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΟΥ

1. *Ζην.* Σὺ δέ, ὦ Καλλιδημίδη, πῶς ἀπέθανες ; ἔγὼ μὲν γάρ, ὅτι παράσιτος ὢν Δεινίου πλέον τοῦ ἰκανοῦ ἐμφαγὼν ἀπεπνίγην, οἶσθα· παρῆς γὰρ ἀποθνήσκοντί μοι.

Καλ. Παρῆν, ὦ Ζηνόφαντε· τὸ δὲ ἐμὸν παράδοξόν τι ἐγένετο· οἶσθα γὰρ καὶ σὺ που Πτοιόδωρον τὸν γέροντα ;

Ζην. Τὸν ἄτεκνόν, τὸν πλούσιον, ᾧ σε τὰ πολλὰ ἦδειν συνόντα ;

Καλ. Ἐκεῖνον αὐτὸν ἀεὶ ἐθεράπευον ὑπισχνούμενον ἐπ' ἐμοὶ τεθνήξεσθαι. ἐπεὶ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐς μήκιστον ἐπεγίνετο καὶ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ὁ γέρον ἐξῆ, ἐπιτομόν τινα ὁδὸν ἐπὶ τὸν κληρὸν ἐξεῦρον· πριάμενος γὰρ φάρμακον ἀνέπεισα τὸν οἰνοχόον, ἐπειδὴν τάχιστα ὁ Πτοιόδωρος αἰτήσῃ πιεῖν, — πίνει δὲ ἐπιεικῶς ζωρότερον —, ἐμβαλόντα ἐς κύλικα ἔτοιμον ἔχειν αὐτὸ καὶ ἐπιδουῖναι αὐτῷ· εἰ δὲ τοῦτο ποιήσειεν, ἐλεύθερον ἐπωμοσάμην ἀφήσειν αὐτόν.

Ζην. Τί οὖν ἐγένετο ; πάνυ γάρ τι παράδοξον ἔρειν ἔοικας.

2. Καλ. Ἐπεὶ τοίνυν λουσάμενοι ἤκομεν, δύο δὴ ὁ μαιρακίσκος κύλικας ἐτοίμους ἔχων τὴν μὲν τῷ Πτοιοδῶρῳ τὴν ἔχουσαν τὸ φάρμακον, τὴν δὲ ἐτέραν ἐμοί, σφαλεῖς, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐμοὶ μὲν τὸ φάρμακον, Πτοιοδῶρῳ δὲ τὴν ἀφάρμακτον κύλικα ἔδωκεν· εἶτα ὁ μὲν ἔπινεν, ἐγὼ δὲ αὐτίκα μάλα ἐκτάδην ἐκείμην ὑποβολιμαῖος ἀντ' ἐκείνου νεκρός. τί τοῦτο γελᾷς, ὦ Ζηνόφαντε ; καὶ μὴν οὐκ ἔδει γε ἐταίρῳ ἀνδρὶ ἐπιγελαῖν.

Ζην. Ἄστεια γάρ, ὦ Καλλιδημίδη, πέπονθας. ὁ γέρων δὲ τί πρὸς ταῦτα ;

Καλ. Πρῶτον μὲν ὑπεταράχθη πρὸς τὸ αἰφνίδιον, εἶτα συνεῖς, οἶμαι, τὸ γεγενημένον ἐγέλα καὶ αὐτός, οἷά γε ὁ οἰνοχόος εἴργασται.

Ζην. Πλὴν ἀλλ' οὐδὲ σὲ τὴν ἐπίτομον ἐχρῆν τραπέσθαι· ἤκε γὰρ ἂν σοι διὰ τῆς λεωφόρου ἀσφαλέστερον, εἰ καὶ ὀλίγῳ βραδύτερον.

6.

**ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΚΡΩΝ
ΔΙΑΦΘΡΩΝ**

1. Χαρ. Ἀκούσατε, ὡς ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα. μικρὸν μὲν ἡμῖν, ὡς ὄρατε, τὸ σκαφίδιον καὶ ὑπόσαθρόν ἐστι καὶ διαρρεῖ τὰ πολλά, καί, ἦν τραπῆ ἐπὶ θάτερα, οἰχθήσεται περιτραπέν, ὑμεῖς δὲ ἅμα τοσοῦτοι ἦκετε πολλὰ ἐπιφερόμενοι ἕκαστος. ἦν οὖν μετὰ τούτων ἐμβῆτε, δέ-

δια, μὴ ὕστερον μετανοήσητε, καὶ μάλιστα ὅπόσοι νεῖν οὐκ ἐπίστασθε.

Ἐρμ. Πῶς οὖν ποιήσαντες εὐπλοήσομεν ;

Χάρ. Ἐγὼ ὑμῖν φράσω· γυμνοὺς ἐπιβαίνειν χρὴ τὰ περιττὰ τοῦτα πάντα ἐπὶ τῆς ἡόνος καταλιπόντας· μόλις γὰρ ἂν καὶ οὕτως δέξαιτο ὑμᾶς τὸ πορθμεῖον. σοὶ δέ, ὦ Ἐρμῆ, μελήσει τὸ ἀπὸ τούτου μηδένα παραδέχεσθαι αὐτῶν, ὅς ἂν μὴ ψιλὸς ᾖ καὶ τὰ ἐπιπλα, ὥσπερ ἔφην, ἀποβαλῶν. παρὰ δὲ τὴν ἀποβάθραν ἐστὼς διαγίνωσκε αὐτοὺς καὶ ἀναλάμβανε, γυμνοὺς ἐπιβαίνειν ἀναγκάζων.

2. *Ἐρμ.* Εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιήσωμεν. — Οὕτοσι τίς ὁ πρῶτός ἐστι ;

Μεν. Μένιππος ἔγωγε. ἀλλ' ἰδοὺ ἡ πῆρα μοι, ὦ Ἐρμῆ, καὶ τὸ βάκτρον ἐς τὴν λίμνην ἀπερρίφθων, τὸν τρίβωνα δὲ οὐδὲ ἐκόμισα εὖ ποιῶν.

Ἐρμ. Ἐμβαινε, ὦ Μένιππε, ἀνδρῶν ἄριστε, καὶ τὴν προεδρίαν παρὰ τὸν κυβερνήτην ἔχε ἐφ' ὑψηλοῦ, ὡς ἐπισκοπῆς ἅπαντας. 4. ὁ δὲ τὴν πορφυρίδα οὕτοσι καὶ τὸ διάδημα ὁ βλοσυρὸς τίς ὢν τυγχάνεις ;

Δάμπ. Λάμπιχος Γελῶν τύραννος.

Ἐρμ. Τί οὖν, ὦ Λάμπιχε, τοσαῦτα ἔχων πάρει ;

Δάμπ. Τί οὖν ; ἐχρῆν, ὦ Ἐρμῆ, γυμνὸν ἦκειν τύραννον ἄνδρα ;

Ἐρμ. Τύραννον μὲν οὐδαμῶς, νεκρὸν δὲ μάλα· ὥστε ἀπόθου ταῦτα.

Δάμπ. Ἰδοὺ σοὶ ὁ πλοῦτος ἀπέρριπται.

Ἐρμ. Καὶ τὸν τῦφον ἀπόρριψον, ὦ Λάμπιχε, καὶ τὴν ὑπεροψίαν· βαρῆσει γὰρ τὸ πορθμεῖον συνεμπεσόντα.

Δάμπ. Οὐκοῦν ἀλλὰ τὸ διάδημα ἕασόν με ἔχειν καὶ τὴν ἐφεστρίδα.

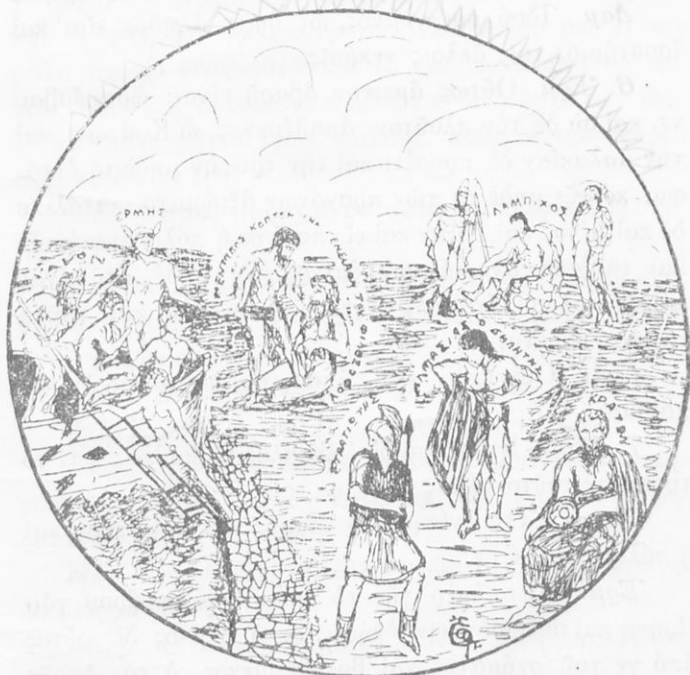
Ἐρμ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄφες.

Δάμπ. Εἶεν. τί ἔτι ; πάντα γὰρ ἀφῆκα, ὡς ὄρας.

Ἑρμ. Καὶ τὴν ὠμότητα καὶ τὴν ἄνοιαν καὶ τὴν ὕβριν καὶ τὴν ὀργήν, καὶ ταῦτα ἄφες.

Δάμπ. Ἴδού σοι φίλος εἰμι.

5. **Ἑρμ.** Ἐμβαίνει ἤδη. σὺ δὲ ὁ παχύς, ὁ πολύσαρ-

Χάρονος καὶ Ἑρμοῦ καὶ νεκρῶν διαφόρων

κος, τίς ὢν τυγχάνεις ;

Δαμ. Δαμασία ; ὁ ἀθλητής.

Ἑρμ. Ναί, ἔοκας· οἶδα γὰρ σε πολλάκις ἐν ταῖς παλαιίστραις ἰδών.

Χ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ - Ν. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ
ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ Νεκρικοί διάλογοι, ἔκδοσις ε'

Δαμ. Ναί, ὦ Ἑρμῆ· ἀλλὰ παράδεξαί με γυμνὸν ὄντα.

Ἑρμ. Οὐ γυμνόν, ὦ βέλτιστε, τοσαύτας σάρκας περιβεβλημένον· ὥστε ἀπόδυθι αὐτάς, ἐπεὶ καταδύσεις τὸ σκάφος τὸν ἕτερον πόδα ὑπερθεῖς μόνον· ἀλλὰ καὶ τοὺς στεφάνους τούτους ἀπόρριψον καὶ τὰ κηρύγματα.

Δαμ. Ἴδού σοι γυμνός, ὡς ὄρθῳ, ἀληθῶς εἰμι καὶ ἰσοστάσιος τοῖς ἄλλοις νεκροῖς.

6. Ἑρμ. Οὕτως ἄμεινον ἀβαρῆ εἶναι· ὥστε ἔμβαινε καὶ σὺ δὲ τὸν πλοῦτον ἀποθέμενος, ὦ Κράτων, καὶ τὴν μαλακίαν δὲ προσέτι καὶ τὴν τρυφήν μηδὲ τὰ ἐντάφια κόμιζε μηδὲ τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα, κατάλιπε δὲ καὶ γένος καὶ δόξαν καὶ εἴ ποτέ σε ἡ πόλις ἀνεκήρυξε καὶ τὰς τῶν ἀνδριάντων ἐπιγραφάς, μηδέ, ὅτι μέγαν τάφον ἐλί σοι ἔχωσαν, λέγε· βαρύνει γὰρ καὶ ταῦτα μνημονευόμενα.

Κράτ. Οὐχ ἐκὼν μὲν, ἀπορρίψω δέ· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοιμι;

7. Ἑρμ. Βαβαῖ. σὺ δὲ ὁ ἔνοπλος τί βούλει; ἢ τί τὸ τρόπαιον τοῦτο φέρεις;

Στρατ. Ὅτι ἐνίκησα, ὦ Ἑρμῆ, καὶ ἠρίστευσα καὶ ἡ πόλις ἐτίμησέ με.

Ἑρμ. Ἄφες ὑπὲρ γῆς τὸ τρόπαιον· ἐν ἄδου γὰρ εἰρήνη καὶ οὐδὲν ὄπλων δεήσει. 8. ὁ σεμνός δὲ οὗτος ἀπὸ γε τοῦ σχήματος καὶ βρενθυόμενος, ὁ τὰς ὀφρῦς ἐπηρκῶς, ὁ ἐπὶ τῶν φροντίδων τίς ἐστίν, ὁ τὸν βαθὺν πώγωνα καθειμένος;

Μέν. Φιλόσοφος τις, ὦ Ἑρμῆ, μᾶλλον δὲ γόης καὶ τερατείας μεστός· ὥστε ἀπόδυσον καὶ τοῦτον· ὄψει γὰρ πολλὰ καὶ γελοῖα ὑπὸ τῷ ἱματίῳ σκεπόμενα.

Ἑρμ. Ἀπόθου σὺ τὸ σχῆμα πρῶτον, εἶτα καὶ ταυτὶ πάντα. ὦ Ζεῦ, ὅσῃν μὲν τὴν ἀλαζονείαν κομίζει, ὅσῃν

ἰδὲ ἀμαθίαν καὶ ἔριν καὶ κενοδοξίαν καὶ ἐρωτήσεις ἀτό-
ρους καὶ λόγους ἀκανθώδεις καὶ ἐννοίας πολυπλόκους,
ἀλλὰ καὶ ματαιοπονίαν μάλα πολλήν καὶ λῆρον οὐκ
ὀλίγον καὶ ὕθλους καὶ μικρολογίαν, νῆ Δία καὶ χρυσίον
γε τουτί, καὶ ἡδυπάθειαν δὲ καὶ ἀναισχυντίαν καὶ ὀργὴν
καὶ τρυφήν καὶ μαλακίαν· οὐ λέληθε γάρ με, εἰ καὶ
μάλα περικρύπτεις αὐτά. καὶ τὸ ψεῦδος δὲ ἀπόθου καὶ
τὸν τύφον καὶ τὸ οἶεσθαι ἀμείνων εἶναι τῶν ἄλλων· ὥς,
εἴ γε ταῦτα πάντα ἔχων ἐμβαίης, ποῖα πεντηκόντορος
δέξαιτο ἄν σε ;

Φιλ. Ἀποτίθεται τοίνυν αὐτά, ἐπεὶπερ οὕτω κε-
λεύεις.

9. Μέν. Ἀλλὰ καὶ τὸν πάγονα τοῦτον ἀποθέσθω,
ὃ Ἐρμῆ, βαρύν τε ὄντα καὶ λάσιον, ὥς ὄρῳς· πέντε
μναῖ τριχῶν εἰσι τοῦλάχιστον.

Ἐρμ. Εὖ λέγεις· ἀπόθου καὶ τοῦτον.

Φιλ. Καὶ τίς ὁ ἀποκείρων ἔσται ;

Ἐρμ. Μένιππος οὐτοσὶ λαβὼν πέλεκυν τῶν ναυπη-
γικῶν ἀποκόψει αὐτὸν ἐπικόπῳ τῇ ἀποβάθρῳ χρη-
σάμενος.

Μέν. Οὐκ, ὃ Ἐρμῆ, ἀλλὰ πρίονά μοι ἀνάδος· γε-
λοιότερον γὰρ τοῦτο.

Ἐρμ. Ὁ πέλεκυς ἰκανός...εὖ γε. ἀνθρωπινώτερος
νῦν ἀναπέφηνας ἀποθέμενος σουτοῦ τὴν κινάβραν.

Μέν. Βούλει μικρὸν ἀφέλωμαι καὶ τῶν ὄφρῶν ;

Ἐρμ. Μάλιστα· ὑπὲρ τὸ μέτωπον γὰρ καὶ ταύτας
ἐπῆρκεν, οὐκ οἶδα ἐφ' ὅτῳ ἀνατείνων ἑαυτόν. τί τοῦτο ;
καὶ δακρῦεις, ὃ κάθαρμα, καὶ πρὸς θάνατον ἀποδειλιᾷς ;
ἔμβηθι δ' οὔν.

Μέν. Ἐν ἔτι τὸ βαρύτερον ὑπὸ μάλης ἔχει.

Ἐρμ. Τί, ὃ Μένιππε ;

Μέν. Κολακειάν, ὦ Ἐρμῆ, πολλὰ χρησιμεύσασαν αὐτῷ ἐν τῷ βίῳ.

Φιλ. Οὐκοῦν καὶ σύ, ὦ Μένιππε, ἀπόθου τὴν ἐλευθερίαν καὶ παρρησίαν καὶ τὸ ἄλυπον καὶ τὸ γενναῖον καὶ τὸν γέλωτα· μόνος γοῦν τῶν ἄλλων γελᾷς.

Ἐμρ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ἔχε ταῦτα· κοῦφα γὰρ καὶ πάνυ εὐφορα ὄντα καὶ πρὸς τὸν κατάπλουον χρήσιμα. 10. καὶ ὁ ῥήτωρ δὲ σὺ ἀπόθου τῶν ῥημάτων τὴν τοσαύτην ἀπεραντολογίαν καὶ ἀντιθέσεις καὶ παρισώσεις καὶ περιόδους καὶ βαρβαρισμοὺς καὶ τὰ ἄλλα βάρη τῶν λόγων.

Ρήτ. Ἦν ἰδοῦ, ἀποτίθεμαι.

Μέν. Εὖ ἔχει· ὥστε λύε τὰ ἀπόγεια, τὴν ἀποβάθραν ἀνελώμεθα, τὸ ἀγκύριον ἀνεσπάσθω, πέτασον τὸ ἰστίον, εὐθύνε, ὦ πορθμεῦ, τὸ πηδάλιον, εὐπλοῶμεν. 11. τί οἰμώξετε, ὦ μάταιοι, καὶ μάλιστα ὁ φιλόσοφος· σὺ ὁ ἀρτίως τὸν πώγωνα δεδηωμένος ;

Φιλ. Ὅτι, ὦ Ἐρμῆ, ἀθάνατον ὄμην τὴν ψυχὴν ὑπάρχειν.

Μέν. Ψεύδεται· ἄλλα γὰρ ἔοικε λυπεῖν αὐτόν.

Φιλ. Σὺ δέ, ὦ Μένιππε, οὐκ ἄχθη ἀποθανόν ;

Μέν. Πῶς, ὅς ἔσπευσα ἐπὶ τὸν θάνατον καλέσαντος μηδενός ; 12. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων οὐ κραυγὴ τις ἀκούεται ὡσπερ τινῶν ἀπὸ γῆς βιόωντων.

Ἐρμ. Ναί, ὦ Μένιππε, οὐκ ἄφ' ἑνός γε χωρίου, ἀλλ' οἱ μὲν ἐς τὴν ἐκκλησίαν συνελθόντες ἄσμενοι γελῶσι πάντες ἐπὶ τῷ Λαμπίχου θανάτῳ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ συνέχεται πρὸς τῶν γυναικῶν καὶ τὰ παῖδια νεογνά ὄντα ὁμοίως κάκεινα ὑπὸ τῶν παίδων βάλλεται ἀφθόνοις τοῖς λίθοις· ἄλλοι δὲ Διόφαντον τὸν ῥήτορα ἐπαινοῦσιν ἐν Σικυῶνι ἐπιταφίους λόγους διεξιόντα ἐπὶ Κράτῳ.

τούτω. καὶ νῆ Δία γε ἡ Δαμασίου μήτηρ κωκύουσα
ἔξάρχει τοῦ θρήνου σὺν γυναιξίν ἐπὶ τῷ Δαμασίᾳ· σὲ δέ,
ὦ Μένιππε, οὐδεὶς δακρύει, καθ' ἡσυχίαν δὲ κεῖσαι
μόνος.

13. Μέν. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἀκούσῃ τῶν κυνῶν μετ'
ὀλίγον ὠρουμένων οἴκτιστον ἐπ' ἐμοὶ καὶ τῶν κοράκων
τυπτομένων τοῖς πετροῖς, ὁπόταν συνελθόντες θά-
πτωσί με.

Ἑρμ. Γεννάδας εἶ, ὦ Μένιππε. ἀλλ' ἐπεὶ καταπε-
πλεύκαμεν ἡμεῖς, ὑμεῖς μὲν ἅπιτε πρὸς τὸ δικαστήριον
εὐθείαν ἐκείνην προϊόντες, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ πορθμεὺς ἄλ-
λους μετελευσόμεθα.

Μέν. Εὐπλοεῖτε, ὦ Ἑρμῆ· προϊόμεν δὲ καὶ ἡμεῖς.
τί οὖν ἔτι καὶ μέλλετε; πάντως δικασθῆναι δεήσει, καὶ
τὰς καταδικὰς φασὶν εἶναι βαρείας, τροχούς καὶ λίθους
καὶ γῦπας· δειχθήσεται δὲ ὁ ἐκάστου βίος ἀκριβῶς.

7.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ

1. Κράτ. Μοίριχον τὸν πλούσιον ἐγίνωσκες, ὦ Διό-
γενες, τὸν πάνυ πλούσιον, τὸν ἐκ Κορίνθου, τὸν τὰς
πολλὰς ὀλκάδας ἔχοντα, οὗ ἀνεψιὸς Ἀριστέας, πλούσιος
καὶ αὐτὸς ὢν; ὅς τὸ Ὀμηρικὸν ἐκείνο εἰώθει ἐπιλέγειν,
ἢ μ' ἀνάειρ' ἢ ἐγὼ σέ.

Διογ. Τίνος ἔνεκα, ὦ Κράτης;

Κράτ. Ἐθεράπευον ἀλλήλους τοῦ κλήρου ἔνεκα

ἐκάτερος ἠλικιωῖται ὄντες, καὶ τὰς διαθήκας ἐς τὸ φανερόν ἐτίθεντο, Ἀριστέαν μὲν ὁ Μοίριχος, εἰ προαποθά-
νοι, δεσπότην ἀφίεις τῶν ἑαυτοῦ πάντων, Μοίριχον δὲ
ὁ Ἀριστέας, εἰ προαπέλθοι αὐτοῦ. ταῦτα μὲν ἐγγέγρα-
πτο, οἱ δ' ἐθεράπευον ὑπερβαλλόμενοι ἀλλήλους τῇ κο-
λακείᾳ· καὶ οἱ μάντις οἷ τε ἀπὸ τῶν ὄνειράτων, ὡς γε
Χαλδαίων παιδες, ἀλλὰ καὶ ὁ Πύθιος αὐτὸς ἄρτι μὲν
Ἀριστέα παρεῖχε τὸ κράτος, ἄρτι δὲ Μοιρίχῳ, καὶ τὰ
τάλαντα ποτὲ μὲν ἐπ' ἐκεῖνον, νῦν δ' ἐπὶ τοῦτον ἔρρεπε.

2. Διογ. Τί οὖν πέρας ἐγένετο, ὦ Κράτης ; ἀκοῦσαι
γὰρ ἄξιον.

Κράτ. Ἄμφω τεθνῶσιν ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας, οἱ δὲ κλη-
ροὶ ἐς Εὐνόμιον καὶ Θρασυκλέα περιῆλθον ἄμφω συγ-
γενεῖς ὄντας οὐδὲ πάποτε προμαντευομένους οὕτω γε-
νέσθαι ταῦτα· διαπλέοντες γὰρ ἀπὸ Σικυῶνος ἐς Κίρ-
ραν κατὰ μέσον τὸν πόρον πλαγίῳ περιπεσόντες τῷ
Ἰάπυγι ἀνειράτησαν.

3. Διογ. Εὖ ἐποίησαν. ἡμεῖς δέ, ὁπότε ἐν τῷ βίῳ
ἦμεν, οὐδὲν τοιοῦτον ἐνενοοῦμεν περὶ ἀλλήλων· οὔτε
ἐγὼ ποτε ἠϋξάμην Ἀντισθένην ἀποθανεῖν, ὡς κληρο-
νομήσαιμι τῆς βακτηρίας αὐτοῦ—εἶχε δὲ πάνυ καρτε-
ρὰν ἐκ κοτίνου ποιησάμενος—οὔτε, οἶμαι, σὺ ὁ Κράτης
ἐπεθύμεις κληρονομεῖν ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήμα-
τα καὶ τὸν πῖθον καὶ τὴν πῆραν χοίτικας δύο θέρμων
ἔχουσαν.

Κράτ. Οὐδὲν γὰρ μοι τούτων ἔδει, ἀλλ' οὐδὲ σοί,
ὦ Διόγετες· ἃ γὰρ ἔχῃν, σὺ τε Ἀντισθένης ἐκληρο-
νόμησας καὶ ἐγὼ σοῦ, πολλῶ μείζω καὶ σεμνότερα τῆς
Περσῶν ἀρχῆς.

Διογ. Τίνα ταῦτα φῆς ;

Κράτ. Σοφίαν, αὐτάρκειαν, ἀλήθειαν, παρρησίαν, ἐλευθερίαν.

Διογ. Νῆ Δία, μέμνημαι καὶ τοῦτον διαδεξάμενος τὸν πλοῦτον παρὰ Ἀντισθένους καὶ σοὶ ἔτι πλείω καταλιπών.

4. **Κράτ.** Ἄλλ' οἱ ἄλλοι ἡμέλουν τῶν τοιούτων κτημάτων καὶ οὐδείς ἐθεράπευεν ἡμᾶς κληρονομῆσειν προσδοκῶν, ἐς δὲ τὸ χρυσίον πάντες ἔβλεπον.

Διογ. Εἰκότως· οὐ γὰρ εἶχον, ἔνθα ἂν δέξαιτο τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν διερρηκότες ὑπὸ τρυφῆς, καθάπερ τὰ σαπρὰ τῶν βαλλαντίων· ὥστε, εἴ ποτε καὶ ἐμβάλοι τις ἐς αὐτοὺς ἢ σοφίαν ἢ παρρησίαν ἢ ἀλήθειαν, ἐξέπιπεν εὐθύς καὶ διέρρει, τοῦ πυθμένος στέγειν οὐ δυναμένου, οἷόν τι πάσχουσιν αἱ τοῦ Δαναοῦ αὐται παρθέναι εἰς τὸν τετρημένον πίθον ἐπαντλοῦσαι· τὸ δὲ χρυσίον ὁδοῦσι καὶ ὄνυξι καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον.

Κράτ. Οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν ἔξομεν κάνταῦθα τὸν πλοῦτον, οἱ δὲ ὀβολὸν ἤξουσι κομίζοντες, καὶ τοῦτον ἄχρι τοῦ πορθμέως.

8.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΥ

1. **Μέν.** Τί κλαίεις, ὦ Τάνταλε ; ἢ τί σεαυτὸν ὀδύρη ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἐστώς ;

Τάντ. Ὅτι, ὦ Μένιππε, ἀπόλωλα ὑπὸ τοῦ δίψους.

Μέν. Οὕτως ἀργὸς εἶ, ὥς μὴ ἐπικύψας πιεῖν ἢ καὶ νῆ Δί' ἀρυσάμενος κοίλῃ τῇ χειρί ;

Τάντ. Οὐδὲν ὄφελος, εἰ ἐπικύψαιμι· φεύγει γὰρ τὸ ὕδωρ, ἐπειδὰν προσιόντα αἰσθηταί με· ἦν δέ ποτε καὶ ἀρυσώμαι καὶ προσενέγκω τῷ στόματι, οὐ φθάνω βρέξας ἄκρον τὸν χεῖλος καὶ διὰ τῶν δακτύλων διαρρυσὲν οὐκ οἶδ' ὅπως αὐθις ἀπολείπει ξηρὰν τὴν χεῖρά μοι.

Μέν. Τεράστιόν τι πάσχεις, ὦ Τάνταλε. ἀτὰρ εἰπέ μοι, τί δαὶ καὶ δέῃ τοῦ πιεῖν ; οὐ γὰρ σῶμα ἔχεις, ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἐν Λυδία που τέθλαται, ὅπερ καὶ πεινῆν καὶ διψῆν ἐδύνατο, σὺ δέ, ἢ ψυχὴ, πῶς ἂν ἔτι ἢ διψῆς ἢ πίνεις ;

Τάντ. Τοῦτ' αὐτὸ ἡ κόλασίς ἐστι, τὸ διψῆν τὴν ψυχὴν ὡς σῶμα.

Μέν. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτως πιστεύσομεν, ἐπεὶ φῆς κολάζεσθαι τῷ δίψει· τί δ' οὖν σοι τὸ δεινὸν ἔσται ; ἢ δέδιας, μὴ ἐνδεία τοῦ ποτοῦ ἀποθάνης ; οὐχ' ὄρω γὰρ ἄλλον ἄδην μετὰ τοῦτον ἢ θάνατον ἐντεῦθεν εἰς ἕτερον τόπον

Τάντ. Ὅρθῶς μὲν λέγεις· καὶ τοῦτο δ' οὖν μέρος τῆς καταδίκης, τὸ ἐπιθυμεῖν πιεῖν μηδὲν δεόμενον.

Μέν. Ληρεῖς, ὦ Τάνταλε, καὶ ὡς ἀληθῶς ποτοῦ δεῖσθαι δοκεῖς, ἀκράτου γε ἐλλεβόρου νῆ Δία, ὅστις τούναντίον τοῖς ὑπὸ τῶν λυττώντων κυνῶν δεδηγμένοις πέπονθας οὐ τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ τὴν δίψαν πεφοβημένος.

Τάντ. Οὐδὲ τὸν ἐλλέβορον, ὦ Μένιππε, ἀναίνομαι πιεῖν, γένοιτό μοι μόνον.

Μέν. Θάρρει, ὦ Τάνταλε, ὡς οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος πίεται τῶν νεκρῶν· ἀδύνατον γὰρ· καίτοι οὐ πάν-

τες, ὡσπερ σύ, ἐκ καταδίκης διψῶσι τοῦ ὕδατος αὐτοῦς οὐχ ὑπομένοντες.

9.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ

1. *Μέν.* Ποῦ δὲ οἱ καλοί εἰσιν ἢ αἱ καλά, Ἐρμῆ ;
ξενάγησόν με νέηλυν ὄνια.

Ἐρμ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε· πλὴν κατ' ἐκεῖνο ἀπόβλεψον, ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἔνθα ὁ Ἰάκινθος τέ ἐστι καὶ Νάρκισσος καὶ Νιρῆς καὶ Ἀχιλλεὺς καὶ Τυρῶ καὶ Ἑλένη καὶ Λήδα καὶ ὅλως τὰ ἀρχαῖα πάντα κάλλη.

Μέν. Ὅστ' ἄ μόνον ὄρω καὶ κρανία τῶν σαρκῶν γυναικῶν, ὅμοια τὰ πολλά.

Μέν. Καὶ μὴν ἐκεῖνά ἐστιν, ἃ πάντες οἱ ποιηταὶ θαυμάζουσι, τὰ ὅστ' ἄ, ὧν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν.

Μέν. Ὅμως τὴν Ἑλένην μοι δεῖξον· οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην ἔγωγε.

Ἐρμ. Τοῦτ' ἐκεῖνον ἢ Ἑλένη ἐστίν.

2. *Μέν.* Εἶτα διὰ τοῦτο αἱ χίλια νῆες ἐπληρώθησαν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον Ἕλληγές τε καὶ βάρβαροι καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάστατοι γεγόνασιν ;

Ἐρμ. Ἄλλ' οὐκ εἶδες, ὦ Μένιππε, ζῶσαν τὴν γυναῖκα· ἔφησ' ἄν καὶ σὺ ἀνεμέσητον εἶναι

τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν· ἐπεὶ καὶ τὰ ἄνθη ξηρὰ ὄντα, εἴ τις βλέποι ἀποβεβλη-

κότα τὴν βαφήν, ἄμορφα δῆλον ὅτι αὐτῷ δόξει· ὅτε μέντοι ἀνθεὶ καὶ ἔχει τὴν χροάν, κάλλιστά ἐστιν.

Μέν. Οὐκοῦν τοῦτο, ὦ Ἐρμῆ, θαυμάζω, εἰ μὴ συνίεσαν οἱ Ἀχαιοὶ περὶ πράγματιος οὕτως ὀλιγοχρονίου καὶ ῥαδίως ἀπανθοῦντος πονοῦντες.

Ἐρμ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν σοι. ὥστε σὺ μὲν ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα ἂν ἐθέλης, κεῖσο καταβαλὼν σεαυτόν, ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη μετελεύσομαι.

10.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΑΙΑΚΟΥ

1. **Μέν.** Πρὸς τοῦ Πλούτωνος, ὦ Αἰακέ, περιήγησαί μοι τὰ ἐν ᾧδου πάντα.

Αἰακ. Οὐ ῥάδιον, ὦ Μένιππε, ἅπαντα· ὅσα μέντοι κεφαλαιώδη, μάνθανε· οὕτοσὶ μὲν ὅτι Κέρβερός ἐστιν, οἶσθα, καὶ τὸν προθμέα τοῦτον, ὃς σε διεπέρασε, καὶ τὴν λίμνην καὶ τὸν Πυριφλεγέθοντα ἤδη ἐόρακας ἐσιών.

Μέν. Οἶδα ταῦτα καὶ σέ, ὅτι πυλωρεῖς, καὶ τὸν βασιλέα εἶδον καὶ τὰς Ἐρινῦς· τοὺς δὲ ἀνθρώπους μοι τοὺς πάλοι δεῖξον καὶ μάλιστα τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν.

Αἰακ. Οὗτος μὲν Ἀγαμέμνων, οὗτος δὲ Ἀχιλλεύς, οὗτος δὲ Ἰδομενεὺς πλησίον, οὗτος δὲ Ὀδυσσεύς, εἶτα Αἶας καὶ Διομήδης καὶ οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων.

2. **Μέν.** Βαβαῖ, ὦ Ὅμηρε, οἶά σοι τῶν ῥαψωδιῶν τὰ κεφάλαια χαμαὶ ἔρριπται ἄγνωστα καὶ ἄμορφα, κόνις

πάντα καὶ λῆρος πολὺς, ἀμενηνὰ ὡς ἀληθῶς κάρηνα.
οὗτος δέ, ὦ Αἰακέ, τίς ἐστι ;

Αἰαν. Κῦρός ἐστιν· οὗτος δὲ Κροῖσος, ὁ δ' ὑπὲρ
αὐτὸν Σαρδανάπαλλος, ὁ δὲ ὑπὲρ τούτους Μίδας, ἐκεῖ-
νος δὲ Ξέρξης.

Μέν. Εἶτα σέ, ὦ κάθαρμα, ἢ Ἑλλάς ἔφρητιτε ζευ-
γνύντα μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, διὰ δὲ τῶν ὄρων πλεῖν
ἐπιθυμοῦντα ; οἷος δὲ καὶ ὁ Κροῖσός ἐστι. τὸν Σαρδανά-
παλλον δέ, ὦ Αἰακέ, πατάξαι μοι κατὰ κόρης ἐπίτρεψον.

Αἰαν. Μηδαμῶς· διαθρύπτεις γὰρ αὐτοῦ τὸ κρα-
νίον γυναικεῖον ὄν.

Μέν. Οὐκοῦν, ἀλλὰ προσπτύσομαί γε πάντως ἀν-
δρογύνῃ γε ὄντι.

3. **Αἰαν.** Βούλει σοὶ ἐπιδείξω καὶ τοὺς σοφοὺς ;

Μέν. Νῆ Δία γε.

Αἰαν. Πρῶτος οὗτός σοι ὁ Πυθαγόρας ἐστί.

Μέν. Χαῖρε, ὦ Εὐφορβε ἢ Ἄπολλον, ἢ ὅ τι ἀν-
εθέλης.

Πυθ. Νῆ Δία καὶ σύ γε, ὦ Μένιπτε.

Μέν. Οὐκέτι χρυσοῦς ὁ μηρός ἐστί σοι ;

Πυθ. Οὐ γάρ· ἀλλὰ φέρε ἴδω, εἴ τι σοι ἐδώδιμον
ἢ πήρα ἔχει.

Μέν. Κυάμους, ὦγαθέ· ὥστε οὐ τοῦτό σοι ἐδώδιμον.

Πυθ. Δός μόνον· ἄλλα παρὰ νεκροῖς δόγματα· ἔμα-
θον γάρ, ὡς οὐδὲν ἴσον κύαμοι καὶ κεφαλαὶ τοκήων
ἐνθάδε.

4. **Αἰαν.** Οὗτος δὲ Σόλων ὁ Ἐξηχεςτίδου καὶ Θα-
λῆς ἐκεῖνος καὶ παρ' αὐτοὺς Πιπτακὸς καὶ οἱ ἄλλοι ἑπτὰ
δὲ πάντες εἰσίν, ὡς ὄρας.

Μέν. Ἄλυποι, ὦ Αἰακέ, οὗτοι μόνοι καὶ φαιδροὶ
τῶν ἄλλων· ὁ δὲ σποδοῦ πλέως, ὥσπερ ἐγκρυφίας ἄρ-
τος, ὁ τὰς φλυκταίνας ἐξηγνηκώς, τίς ἐστιν ;

Αἴακ. Ἐμπεδοκλῆς, ὦ Μένιππε, ἡμίεφθος ἀπὸ τῆς Αἴτνης παρών.

Μέν. ὦ χαλκόπου βέλτιστε, τί παθὼν σαυτὸν ἐς τοὺς κρατῆρας ἐνέβαλες;

Ἐμπ. Μελαγχολία τις, ὦ Μένιππε.

Μέν. Οὐ μά Δί', ἀλλὰ κενοδοξία καὶ τῦφος καὶ πολλὴ κόρυζα, ταῦτά σε ἀπηνθράκωσεν αὐταῖς κρηπίσιν οὐκ ἀνάξιον ὄντα· πλὴν ἀλλ' οὐδέν σε τὸ σόφισμα ὤνησεν· ἐφωράθης γὰρ τεθνεώς. ὁ Σωκράτης δέ, ὦ Αἰακέ, ποῦ ποτε ἄρα ἐστίν;

Αἴακ. Μετὰ Νέστορος καὶ Παλαμήδους ἐκεῖνος ληρεῖ τὰ πολλά.

Μέν. Ὅμως ἐβουλόμην ἰδεῖν αὐτόν, εἴ που ἐνθάδε ἐστίν.

Αἴακ. Ὅρῳ τὸν φαλακρόν;

Μέν. Ἄπαντες φαλακροὶ εἰσιν, ὥστε πάντων ἂν εἶη τοῦτο τὸ γνώρισμα.

Αἴακ. Τὸν σιμὸν λέγω.

Μέν. Καὶ τοῦτο ὅμοιον· σιμοὶ γὰρ ἄπαντες.

5. Σωκ. Ἐμὲ ζητεῖς, ὦ Μένιππε;

Μέν. Καὶ μάλα, ὦ Σώκρατες.

Σωκ. Τί τὰ ἐν Ἀθήναις;

Μέν. Πολλοὶ τῶν νέων φιλοσοφεῖν λέγουσι, καὶ τὰ γε σχήματα αὐτὰ καὶ τὰ βαδίσματα εἰ θεάσαιτό τις, ἄχροι φιλόσοφοι.

Σωκ. Μάλα πολλοὺς ἐόρακα.

Μέν. Ἀλλὰ ἐόρακας, οἶμαι, οἷος ἦκε παρὰ σοὶ Ἀρίστιππος καὶ Πλάτων αὐτός, ὁ μὲν ἀποπνέων μύρου, ὁ δὲ τοὺς ἐν Σικελίᾳ τυράννους θεραπεύειν ἐκμαθών.

Σωκ. Περὶ ἐμοῦ δὲ τί φρονοῦσιν;

Μέν. Εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἰ τὰ γε

τοιαῦτα· πάντες γοῦν σε θαυμάσιον οἶονται ἄνδρα γεγενῆσθαι καὶ πάντα ἐγνωκέναι, καὶ ταῦτα—δεῖ γάρ, οἶμαι, τάληθῆ λέγειν—οὐδὲν εἰδότα.

Σωκ. Καὶ αὐτὸς ἔφασκον ταῦτα πρὸς αὐτούς, οἱ δὲ εἰρωνεῖαν ᾤοντο τὸ πρᾶγμα εἶναι.

Β Μέν. Τίνες δέ εἰσιν οὔτοι οἱ περὶ σέ;

Σωκ. Χαρμίδης, ὦ Μένιππε, καὶ Φαῖδρος καὶ ὁ τοῦ Κλεινίου.

Μέν. Εὖ γε, ὦ Σώκρατες, ὅτι κἀνταῦθα μέτει τὴν σαυτοῦ τέχνην καὶ οὐκ ὀλιγορεῖς τῶν καλῶν.

Σωκ. Τί γάρ ἂν ἄλλο ἥδιον πράττοιμι; ἀλλὰ πλησίον ἡμῶν κατάκεισο, εἰ δοκεῖ.

Μέν. Μὰ Δί', ἐπεὶ παρὰ τὸν Κροῖσον καὶ τὸν Σαρδανάπαλλον ἄπειμι πλησίον οἰκήσων αὐτῶν· ἔοικα γοῦν οὐκ ὀλίγα γελάσασθαι οἰμωζόντων ἀκούων.

Αἴακ. Κἀγὼ ἤδη ἄπειμι, μὴ καὶ τις ἡμᾶς νεκρῶν λάθῃ διαφυγῶν. τὰ λοιπὰ δ' ἐσαυθις ὄψει, ὦ Μένιππε.

Μέν. Ἄπιθι· καὶ ταυτὶ γὰρ ἱκανά, ὦ Αἰακέ.

11.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ

1. Χάρ. Ἀπόδος, ὦ κατάρατε, τὰ πορθμεῖα.

Μέν. Βόα, εἰ τοῦτό σοι, ὦ Χάρων, ἥδιον.

Χάρ. Ἀπόδος, φημί, ἀνθ' ὧν σε διεπορθμεύσαμεν.

Μέν. Οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος.

Χάρ. Ἔστι δέ τις ὀβολὸν μὴ ἔχων ;

Μέν. Εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις, οὐκ οἶδα, ἐγὼ δ' οὐκ ἔχω.

Χάρ. Καὶ μὴν ἄγξω σε νῆ τὸν Πλούτωνα, ᾧ μιαιρέ, ἦν μὴ ἀποδώς.

Μέν. Κἀγὼ τῷ ξύλῳ σου πατάξας διαλύσω τὸ κρανίον.

Χάρ. Μάτην οὖν ἔση πεπλευκῶς τοσοῦτον πλοῦν.

Μέν. Ὁ Ἑρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδώτω, ὅς με παρέδωκέ σοι.

2 *Ἑρμ.* Νῆ Δί' ὠνάμην γε, εἰ μέλλω καὶ ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν.

Χάρ. Οὐκ ἀποστήσομαί σου.

Μέν. Τούτου γε ἔνεκα καὶ νεωλκήσας τὸ πορθμεῖον παράμενε· πλὴν ἄλλ' ὅ γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λάβοις. X

Χάρ. Σὺ δ' οὐκ ἦδεις, ὡς κομίζεσθαι δέον ;

Μέν. Ἦδειν μὲν, οὐκ εἶχον δέ. τί οὖν ; ἐχορῆν διὰ τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν ;

Χάρ. Μόνος οὖν ἀυγήσεις προῖκα πεπλευκέναι ;

Μέν. Οὐ προῖκα, ᾧ βέλτιστε· καὶ γὰρ ἦντιλησα καὶ τῆς κόπης συνεπελαβόμην καὶ οὐκ ἔκλαον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν.

Χάρ. Οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμεά· τὸν ὀβολὸν ἀποδοῦναί σε δεῖ· οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι.

3 *Μέν.* Οὐκοῦν ἄπαγέ με αὐθις ἐς τὸν βίον.

Χάρ. Χάριεν λέγεις, ἵνα καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω.

Μέν. Μὴ ἐνόχλει οὖν.

Χάρ. Δεῖξον, τί ἐν τῇ πήρᾳ ἔχεις.

Μέν. ^{ἰσοπέδον} Θέρμους, εἰ θέλεις, καὶ τῆς Ἑκάτης τὸ δεῖπνον.

Χάρ. Πόθεν τοῦτον ἡμῖν, ὦ Ἑρμῆ, τὸν κύνα ἤγαγες; οἷα δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγελῶν καὶ ἐπισκώπτων καὶ μόνος ἄδων οἰμωζόντων ἐκείνων.

Ἑρμ. Ἄγνοεῖς, ὦ Χάρων, ὄντινα ἄνδρα διεπόρθμευσας; ἐλεύθερον ἀκριβῶς, κούδενός αὐτῷ μέλει. οὗτός ἐστιν ὁ Μένιππος.

Χάρ. Καὶ μὴν ἂν σὲ λάβω ποτὲ—

Μέν. Ἄν λάβῃς, ὦ βέλτιστε· δις δὲ οὐκ ἂν λάβοις.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΑΥΣΩΛΟΥ

1. *Διογ.* ὦ Κάρ, ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς καὶ πάντων ἡμῶν προτιμᾶσθαι ἀξιοῖς;

Μαύσ. Καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν, ὦ Σινωπεῦ, ὃς ἐβασίλευσα Καρίας μὲν ἀπάσης, ἤρξα δὲ καὶ Λυδῶν ἐνίων καὶ νήσους δέ τινας ὑπηγαγόμεν καὶ ἄχρι Μιλήτου ἐπέβην τὰ πολλὰ τῆς Ἰωνίας καταστρεφόμενος· καὶ καλὸς ἦν καὶ μέγας καὶ ἐν πολέμοις καρτερός· τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσῶ μνημα παμμέγεθες ἔχω ἐπικείμενον, ἠλίκον οὐκ ἄλλος νεκρός, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐξ κάλλος ἐξησκημένον ἵππων καὶ ἀνδρῶν ἐς τὸ ἀκριβέστατον εἰκασμένων λίθου τοῦ

καλλίστου, οἷον οὐδὲ νεῶν εὐροι τις ἂν ῥαδίως. οὐ δοκῶ σοι δικαίως ἐπὶ τούτοις μέγα φρονεῖν ;

2. **Διογ.** Ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ φῆς καὶ τῷ κάλλει καὶ τῷ βάρει τοῦ τάφου ;

Μαύσ. Νῆ Δί' ἐπὶ τούτοις.

Διογ. Ἄλλ', ὦ καλὲ Μαύσωλε, οὔτε ἡ ἰσχὺς ἐκείνη ἔτι σοι οὔτε ἡ μορφὴ πάρεστιν· εἰ νοῦν τινα ἐλοίμεθα δικαστὴν εὐμορφίας πέρι, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, τίνας ἔνεκα τὸ σὸν κρανίον προτιμηθεῖν ἂν τοῦ ἔμοῦ· φαλακρὰ γὰρ ἄμφω καὶ γυμνά, καὶ τοὺς ὀδόντας ὁμοίως προφαίνομεν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφηγήμεθα καὶ τὰς ῥίνας ἀποσεσιμώμεθα· ὁ δὲ τάφος καὶ οἱ πολυτελεῖς ἐκείνοι λίθοι Ἀλικαρνασσεῦσι μὲν ἴσως εἶεν ἐπιδείκνυσθαι καὶ φιλοτιμείσθαι πρὸς τοὺς ξένους, ὡς δὴ τι μέγα οἰκοδόμημα αὐτοῖς ἔστι· σὺ δέ, ὦ βέλτιστε, οὐχ ὀρῶ, ὃ τι ἀπολαύεις αὐτοῦ, πλὴν εἰ μὴ τοῦτο φῆς, ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ τηλικούτοις λίθοις πιεζόμενος.

3. **Μαύσ.** Ἀνόνητα οὖν μοι ἐκείνα πάντα καὶ ἰσότιμος ἔσται Μαύσωλος καὶ Διογένης ;

Διογ. Οὐκ ἰσότιμος, ὦ γενναϊότατε, οὐ γάρ· Μαύσωλος μὲν γὰρ οἰμώξεται μεμνημένος τῶν ὑπὲρ γῆς, ἐν οἷς εὐδαιμονεῖν ᾔετο, Διογένης δὲ καταγελάσεται αὐτοῦ· καὶ τάφον ὁ μὲν ἐν Ἀλικαρνασσῶν ἔρει ἑαυτοῦ ὑπὸ Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς κατεσκευασμένον, ὁ Διογένης δὲ τοῦ μὲν σώματος, εἰ καὶ τινα τάφον ἔχει, οὐκ οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἔμελεν αὐτῷ τούτου λόγον δὲ τοῖς ἀρίστοις περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεν· ἀνδρὸς βίον βεβιωκῶς ὑψηλότερον, ὦ Καρῶν ἀνδραποδωδέστατε, τοῦ σοῦ μνήματος καὶ ἐν βεβαιοτέρῳ χωρίῳ κατεσκευασμένον.

13.

ΝΙΡΕΩΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΙΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ

1. *Νιρ.* Ἴδου δὴ, Μένιππος οὐτοσὶ δικάσει, πότερος εὐμορφότερός ἐστιν. εἶπέ, ὦ Μένιππε, οὐ καλλίων σοι δοκῶ ;

Μέν. Τίνες δὲ καὶ ἔστε ; πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὰρ τοῦτο εἰδέναι.

Νιρ. Νιρεὺς καὶ Θερσίτης.

Μέν. Πότερος οὖν ὁ Νιρεὺς καὶ πότερος ὁ Θερσίτης ; οὐδέπω γὰρ τοῦτο δῆλον.

Θερσ. Ἐν μὲν ἤδη τοῦτο ἔχω, ὅτι ὁμοίος εἰμί σοι καὶ οὐδὲν τηλικούτον διαφέρεις, ἤλίκον σε Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς ἐπήνεσεν ἀπάντων εὐμορφότερον προσειπὼν, ἀλλ' ὁ φοξὸς ἐγὼ καὶ ψεδνὸς οὐδὲν χείρων ἐφάνην τῷ δικαστῇ. ὄρα δὲ σύ, ὦ Μένιππε, ὄντινα καὶ εὐμορφότερον ἦγῃ.

Νιρ. Ἐμέ γε τὸν Ἀγλαΐας καὶ Χάροπος,
ὄς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.

2. *Μέν.* Ἄλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆν, ὡς οἶμαι, κάλλιστος ἦλθες, ἀλλὰ τὰ μὲν ὅσα ὁμοια, τὸ δὲ κρανίον ταύτη μόνον ἄρα διακρίνοιτο ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅτι εὐθρυπτον τὸ σόν· ἀλαπαδνὸν γὰρ αὐτὸ καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις.

Νιρ. Καὶ μὴν ἐροῦ Ὅμηρον, ὁποῖος ἦν, ὁπότε συνεστράτευσεν τοῖς Ἀχαιοῖς.

Μέν. Ὀνειράτά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ βλέπω, ἅ καὶ νῦν ἔχεις, ἐκεῖνα δὲ οἱ τότε ἴσασιν.

Χ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ—Ν. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ
ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ Νεκρικοὶ Διάλογοι, ἔκδοσις ε'

Νιρ. Οὐκουν ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφότερός εἰμι, ὦ Μένιππε ;

Μέν. Οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος εὐμορφος· ἰσοτιμία γὰρ ἐν ἄδου καὶ ὁμοιοὶ ἅπαντες.

Θερσ. Ἐμοὶ μὲν οὖν καὶ τοῦτο ἱκανόν.

14

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΕΙΡΩΝΟΣ

1. **Μέν.** Ἦκουσα, ὦ Χείρων, ὡς θεὸς ὢν ἐπιθυμήσειας ἀποθανεῖν.

Χείρ. Ἀληθῆ ταῦτα ἤκουσας, ὦ Μένιππε, καὶ τέθνηκα, ὡς ὄρας, ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος.

Μέν. Τίς δαί σε ἔρωσ τοῦ θανάτου ἔσχεν, ἀνεράστου τοῖς πολλοῖς χρήματος ;

Χείρ. Ἐρῶ πρὸς σέ οὐκ ἀσύνετον ὄντα· οὐκ ἦν ἔτι ἡδὺ ἀπολαύειν τῆς ἀθανασίας.

Μέν. Οὐχ ἡδὺ ἦν ζῶντα ὄραν τὸ φῶς ;

Χείρ. Οὐκ, ὦ Μένιππε· τὸ γὰρ ἡδὺ ἔγωγε ποικίλον τι καὶ οὐχ ἀπλοῦν ἠγοῦμαι εἶναι. ἐγὼ δὲ ἔζων ἀεὶ καὶ ἀπέλαυον τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, τροφῆς, αἱ ὄραι δὲ αἱ αὐταὶ καὶ τὰ γινόμενα ἅπαντα ἐξῆς ἕκαστον, ὥσπερ ἀκολουθοῦντα θάτερον θατέρῳ· ἐνεπλήσθην γοῦν αὐτῶν· οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἀεὶ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μὴ μετασχεῖν ὅλως τὸ τερπνὸν ἦν.

Μέν. Εὐ λέγεις, ὦ Χείρων. τὰ ἐν ἄδου δὲ πῶς φέρεις, ἀφ' οὗ προελόμενος αὐτὰ ἦκεις ;

2. Χείρ. Οὐκ ἀηδῶς, ὦ Μένιππε· ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάνυ δημοτικὴ καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἔχει τὸ διάφορον ἐν φωτὶ εἶναι ἢ καὶ ἐν σκότῳ· ἄλλως τε οὔτε διψῆν, ὅσπερ ἄνω, οὔτε πεινῆν δεῖ, ἀλλ' ἀνεπιδεεῖς τούτων ἀπάντων ἐσμέν.

Μέν. Ὅρα, ὦ Χείρων, μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ καὶ ἐς τὸ αὐτό σοι ὁ λόγος περιστῆ.

Χείρ. Πῶς τοῦτο φῆς;

Μέν. Ὅτι, εἰ τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ ὅμοιον ἀεὶ καὶ ταῦτὸν ἐγένετό σοι προσκορές, καὶ τάνταῦθα ὅμοια ὄντα προσκορῆ ὁμοίως ἂν γένοιτο, καὶ δεήσει μεταβολὴν σε ζητεῖν τινα καὶ ἐντεῦθεν ἐς ἄλλον βίον, ὅπερ, οἶμαι, ἀδύνατον.

Χείρ. Τί οὖν ἂν πάθοι τις, ὦ Μένιππε;

Μέν. Ὅπερ, οἶμαι, φασί, συνειτὸν ὄντα ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀφόρητον οἶεσθαι.

ΜΕΡΟΣ Β'

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΜΕΡΟΣ Β

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ

1. Πολυδεύκης καὶ Κάστωρ συνήθως λεγόμενοι Διόσκουροι (=τέκνα Διός). Εἰς τούτους ὁ Ζεὺς ἔδωκεν ἀθανασίαν καὶ ἐπέτρεψε νὰ μένουν ἐναλλάξ ἀνὰ μίαν ἡμέραν εἰς τὸν ἄδην καὶ τὸν Ὀλυμπον. — ἐντέλλομαι = παραγγέλλω. — ἐπειδὴν τάχιστα ἀνέλθης (ἔνν. ἐκ τοῦ ἄδου εἰς τὴν γῆν) = εὐθὺς ὡς (μόλις) ἀνέλθης (ἐκ τοῦ ἄδου εἰς τὴν γῆν). — σὸν γὰρ ἔστιν = διότι εἶναι ἡ σειρά σου. — οἶμαι ἢ οἴομαι = νομίζω. — ἀναβιῶναι τοῦ ἀναῖω = ἐπανέρχομαι εἰς τὴν ζωὴν. — Μένιππος καὶ Διογένης· φιλόσοφοι ζήσαντες κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Ὀνομάζοντο σκωτικῶς κύνες ἢ κυνικοί, διότι περιφρονοῦντες ὅλα, ὅσα οἱ ἄλλοι ἐνόμιζον ἀγαθὰ, περιεφέροντο ἀνυπόδητοι μὲ κουρελιασμένα ὄσῳα ὡς ἐπαῖται εἰς τοὺς δρόμους καὶ ἐχλεύαζον τοὺς ἀνθρώπους. — κύνα = τὸν κυνικὸν φιλόσοφον. — Κράνειον ἦτο γυμναστήριον ἐν Κορίνθῳ, εἰς τόπον κατάφυτον ἀπὸ κυπαρίσσους, μετὰ παλαιστράς, ὅπου ἐσύχναζον οἱ νέοι καὶ ἔμενεν ὁ κυνικὸς Διογένης. — ἐν Λυκείῳ ἦτο γυμναστήριον μὲ στοὰς ἔξω τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου σήμερον εἶναι ἡ μονὴ τῶν Ἀσωμάτων (Πετράκη) ἢ κατ' ἄλλους ὁ Ἐθνικὸς κῆπος. Ἐκεῖ ἐδίδασκεν ὁ Ἀριστοτέλης καὶ οἱ διάδοχοί του, οἱ ὅποιοι ἐκαλοῦντο «Λύκειοι περιπατητικοί» φιλόσοφοι. — εἰπεῖν ἐκ τοῦ ἐντέλλομαι. — εἰ σοὶ καταγεγέλασται = ἐὰν ἔχης περιγελάσει. — ἐνθάδε· δηλ. ἐν τῷ ἄδῃ. — καὶ πολὺ τὸ = καὶ πολὺ συχνὰ ἐλέγετο τὸ ἐξῆς. — βεβαίως = ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς. — σατράπης

οὕτως ἐκάλουν οἱ Πέρσαι τοὺς διοικητὰς τῶν 20 σατραπειῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἦτο διηρημένον τὸ κράτος των.—**οἰμωγή**—θρηῆνος, κλάματα.—**διαγινώσκομαι**—ἀναγνωρίζομαι.—**μαλακός**—**μαλακός**—ὀλιγόψυχος, δειλός.—**ἀγεννής**—ἀνανδρός.—**πήρα**—ταγάρι, σακκούλι.—**θέρμοι**—λούπινα.—**Ἐκάτης δεῖπνον** εἰς τὸ τέλος ἐκάστου σεληνιακοῦ μηνὸς οἱ ἀρχαῖοι ἐθυσίαζον πρὸς καθαρισμόν τῶν οἰκιῶν των καὶ ἔξιγνισμόν καθόλου εἰς τὴν Ἐκάτην, προσωποποίησιν τῆς σελήνης καὶ θεᾶν τῶν καθαρῶν. Ὅ,τι ἔμενεν ἀπὸ τὰς θυσίας αὐτὰς (**Ἐκάτης δεῖπνα**) τὸ ἔθετον εἰς τὰ σταυροδρόμια, ἀπὸ ὅπου τὰ ἔπαιρναν οἱ πτωχοὶ καὶ τὰ ἔτρωγαν.—**ἐκ καθαρσίου**—ἐκ θυσίας πρὸς καθαρισμόν, ἔξιγνισμόν.

2. **Ὅπως δὲ εἶδῶ** . . . ἐννοεῖται τὸ **εἰπέ μοι**—πές μου, πῶς νὰ τὸν ἀναγνωρίσω.—**τριβώνιον πολύθυρον**—παλαιὸν ἐπανωφόριον μὲ πολλὰς ἱρῆδες.—**ἀναπεπταμένος** (ἀναπετάννυμαι)—ἀνοικτός.—**ἐπιπτυχῆ**—μπάλωμα.—**ράκιον** ὑποκορ. τοῦ ῥάκος=κουρέλι.—**ἀπὸ γε τούτων**—ἀπὸ αὐτὰ βεβαίως τὰ γνωρίσματα.

3. **μάταιος**—ἀνόητος.—**τιμωροῦμαι ἑμαυτὸν**—βισανίζομαι.—**συντίθημί τι ἐπὶ τινι**—συσσωρεῦω τι ἐπάνω εἰς κάτι.—**ἓνα ὄβολόν ἔχοντας ἤκειν** (ἤκω=φθάνω, ἔρχομαι) οἱ ἀρχαῖοι ἔθεταν εἰς τὸ στόμα τοῦ νεκροῦ ἓνα ὄβολόν διὰ νὰ πληρώσῃ μὲ αὐτὸν τὸν Χάρονα. Ἐτομένως ἕκαστος ἔφερε μαζί του εἰς τὸν ἄδην ἀπὸ ὅλην τὴν περιουσίαν του ἓνα ὄβολόν.—**εἰρήσεται**—ῥηθήσεται.—**καλός**—ἡραῖος.—**χαροπὸν ὄμμα**—μάτι ἀστραπηβόλον.—**εὐτονος**—ἰσχυρός, εὐρωστος.—**καρτερὸς**—εὐτονος.—**ἄχθομαι**—λυποῦμαι.—**οἰκτίρω**—ἐλεεινολογῶ.

4. **τοὺς ἐκεῖ πλουσίους** δηλ. τοὺς εἰς τὸν ἄδην.—**ἐκλελῦσθαι**—ὅτι εὐρίσκονται εἰς παραλυσίαν.—**ἔφησθα** παρατατ. τοῦ φημί=λέγω, παραγγέλλω.—**ἐάσωμεν**—ἄς ἀφήσωμεν.—**ἐπεὶ σοι δοκεῖ**—ἰφοῦ τὸ θέλεις σύ.—**ἀπένεγκον** (τοῦ ἀποφέρω)—νὰ μεταφέρεις, νὰ εἴπης.

2.

ΠΛΟΥΤΩΝ ἢ ΚΑΤΑ ΜΕΝΙΠΠΟΥ

1. οὐ φέρομεν=δὲν ὑποφέρομεν.—κατάστησόν ποι=βάλε τον κάπου.—τῶν ἄνω=τῶν ἐπιγεῖων ἀγαθῶν.—Μίδας· βασιλεὺς τῆς Φρυγίας, περίφημος διὰ τὸν πλοῦτόν του.—Σαρδανάπαλλος· βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων, παροιμιώδης διὰ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὰς ἡδονάς.—τρυφή=αἱ ὑλικά ἀπολαύσεις.—Κροῖσος· βασιλεὺς τῆς Λυδίας, ἐξακουστός διὰ τοὺς θησαυροὺς του.—ἐξονειδίζω τινὰ ἢ τινὶ=ἐπιπλήττω τινὰ πικρά.—ὄλωσ=καθόλου, ἔν ἐνὶ λόγῳ.—τί ταῦτά φασιν, ὦ Μένιππε; βραχυλογία· τὸ πλήρες: τί ἔστι ταῦτα, ἅ φασιν, ὦ Μένιππε;—ἀγεννής=ἀνελεύθερος.—ἀπέχρησε· τοῦ ἀποχράω=ἀρκῶ, φθάνω.—περιέχομαι τῶν ἄνω=ἰγιαπῶ ὑπερβολικά τὰ ἐπίγεια.—τοιγαροῦν=διὰ τοῦτο λοιπόν.—ἀνιῶ=στενοχωρῶ, ἐνοχλῶ.—οὐ χρή· ἔνν. ἀνιῶν αὐτοῦς.—ὁμόφηφος=ὁ ἔχων τὴν αὐτὴν γνώμην, ὁ ἐγκρίνων τι.—στασιάζω=φιλονικῶ.—οὔτω γινώσκετε ὡς οὐδὲ παυσομένου μου=μάθετε, ὅτι καὶ δὲν θὰ παύσω.—ἐνθα γὰρ ἄν ἴητε=ἔπου καὶ ἄν πᾶτε.—κατάδω=ξεχωραίνω ψάλλον.—ὑβρις=αὐθιάδεια, περιφρόνησις πρὸς τοὺς ἄλλους.

2. ἐντρυφῶ τινι=περιπαίζω τινά.—τὸ παράπαν=καθόλου.—οἰμῶξεσθε=θὰ σκάσετε, θὰ πλανιάσετε.—πολλῶν γε . . . ἔνν. ἀφηρημένοι.—συνείρω=συνάπτω, παρεμβάλλω.—τὸ «γνώθι σαυτόν» πολλάκις συνείρων ἐπάσομαι=θὰ τραγουδῶ παρεμβάλλον πολλάκις τὸ «γνώθι σαυτόν».—πρέπει γὰρ ἄν . . . =διότι ταιριάζει.

3.

ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ

1. κληρὸς=κληρονομία —θηράω-ω=κυνηγῶ, ἐπιδιώκω.—Σικυώνιος· ὁ κάτοικος τῆς Σικυῶνος, πόλεως τῆς Πελο-

ποννήσου ἐπὶ τοῦ κορινθιακοῦ κόλπου, πλησίον τῆς Κορίνθου. — ἐπιμετρέω-ῶ=προσθέτω. — οἷόν τέ ἐστίν=εἶναι δυνατόν. — κατασπάω-ῶ=σύρω δυνατὰ πρὸς τὰ κάτω. — ἐφεξῆς=κατὰ σειράν, τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου. — οὐ μὲν οὖν=ὄχι σέ βεβαιῶ. — ἀντιποιοῦμαι=προβάλλω ἀξιώσεις, θέλω νὰ οικειοποιηθῶ. — οὐδὲν προσήκοντες=χωρὶς νὰ ἔχουν καμμίαν συγγένειαν. — μιαρὸν=βδελυρὸν, ἐλεεινόν. — ῥαῖζω=καλυτερεύω ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν, παίρνω ἐπάνω μου. — καὶ ὅλως ποικίλη τις ἡ κολ. τῶν ἀνδρῶν· ἐνν. ἐστί. — προαπίτωσαν (προαπέρχομαι) μάτην ἐπιχάνοντες (τοῦ ἐπιχάσκω)=ἄς προαπέλθωσι (προαποθάνουν), ἀφοῦ ἐπερίμεναν ματαίως μὲ τὸ στόμα ἀνοικτόν.

2. πείσονται· τοῦ πάσχω. — διαβουκολῶ=ἔξαπατῶ. — ἐλπίζει=δίδει ἐλπίδας. — καὶ αἰεί... εἰοικῶς = καὶ μολονότι φαίνεται διαρκῶς ὡσὰν πεθιαμένος. — ἔρρωται· τοῦ ῥώννυμαι=εἶμαι γερός, ὑγιής. — βόσκομαι=τρέφομαι μὲ ἐλπίδας. — τιθέντες πρὸς ἑαυτοὺς=φανταζόμενοι διὰ τὸν ἑαυτόν τους. — Ἰόλεως· ἀνεψιὸς τοῦ Ἡρακλέους. Ὅταν ἀπέθανεν, ἔλαβε τὴν ἀδειαν τοῦ Πλούτωνος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν γῆν καὶ νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τῶν Ἡρακλειδῶν. — ἀνηβάω-ῶ=γίνομαι πάλιν νέος. — ἠκέτωσαν· τοῦ ἦκω=φθάνω, ἔρχομαι. — κακοὶ κακῶς ἀποθανόντες=κακοὶ (ὄντες) κακῶς ἀποθανόντες (ὄχι κακὴν κακῶς, ὅλως λέγεται ἐσφαλμένως σήμερον). — ἀμέλησον = μὴ σὲ μέλει. — μετελεύσομαι=θὰ ὑπάγω νὰ φέρω (αὐτοῦς). — πρωθήβης (ὄ)=νέος.

4.

ΤΕΡΨΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ

1. Δικαιοτάτον μὲν οὖν=βεβαίως δικαιοτάτον. — παρὰ πάντα τὸν χρόνον=καθ' ὅλον τὸν χρόνον, διηνεκῶς. — ἐπιβουλεύω τινί=συνωμοτῶ κατὰ τινος. — τὸν κληρὸν· ἴδε διά-

λογ 3.—**Οὐ γὰρ ἐχρῆν** . . . ἀπελθεῖν τοῦ βίου παραχωρήσαντα τοῖς νέοις ;=δὲν θὰ ἔπρεπεν, ἀφοῦ εἶναι γέρον, νὰ ἀπέλθῃ τοῦ βίου (ἀποθάνῃ), ἀφήνων τὴν θέσιν του εἰς τοὺς νέους ; —**καινὰ**=νέα, παράδοξα.—**τὸ δὲ ἄλλως** . . . **διέταξεν**=ἀλλὰ τοῦτο κατ' ἄλλον τρόπον (διαφορετικὰ) ἢ Μοῖρα τὸ ἐκανόνισεν.

2. **Οὐκοῦν**=λοιπόν, ἴσα ἴσα.— **αἰτιῶμαί τινος**=κατηγορῶ, κατακρίνω τινά.—**ἐξῆς πως**=μὲ κάποιαν σειράν.—**ἀναστρέφεται δὲ μηδαμῶς (ἐχρῆν)**=δὲν ἔπρεπε δὲ κατ' οὐδένα τρόπον νὰ γίνεται τὸ ἀντίθετον (ἀντίστροφον).—**μόγι**=μόλις, μετὰ δυσκολίας.—**ἐπικύπτω τινί**=ἀκκουμβῶ, στηρίζομαι ἐπάνω εἰς κάποιον.—**κόρυζα**=μύξα.—**λήμη**=ταίμπλα.—**μεστός**=πλήρης, γεμάτος.—**εἰδότα** μετοχ. τοῦ οἶδα=γνωρίζω.—**ἔμψυχον** . . . **τάφον ὑπὸ τῶν νέων καταγελωμένον**=ὁ καταγελωμένος ὑπὸ τῶν νέων ὡς ἔμψυχος (ζωντανός) τάφος.—**ἐρῶμένος** (=ῥώννυμαι)=ὕγις, γεμάτος ζωῆν, σφριγός.—**ἄνω ποταμῶν** ἢ παροιμία προῆλθεν ἀπὸ τὸν στίχον «ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί»=τὰ νερὰ τῶν ποταμῶν ὄρουν ἀντιστρόφως, πρὸς τὰ ἄνω, πρὸς τὰς πηγάς. Ὁμοία εἶναι καὶ ἡ κατωτέρω «**ἡ ἄμαξα τὸν βοῦν** . . . », ἥτοι δὲν σύρει ὁ βοῦς τὴν ἄμαξαν, ἀλλ' ἀντιστρόφως προηγείται ἡ ἄμαξα παρασύρουσα τὸν βοῦν. Λέγονται δὲ ὁμότεροι αἱ παροιμίαι αὗται ἐπὶ τῶν συμβαινόντων ἀντιθέτως πρὸς τὸ κανονικόν.—**ἢ τὸ τελευταῖον**=ἢ ἐπὶ τέλους, ἢ τοιῦλάχιστον.—**τὸ τῆς παροιμίας** =ὅπως λέγει ἡ παροιμία.

3. **ἢπερ σοὶ δοκεῖ**=παρὰ ὅσον νομίζεις σύ.—**ἀλλοτρίοις ἐπιχαίνετε** (=ἐπιχάσκετε)=στέκεσθε μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα ἔμπρὸς εἰς τὰ ξένα ἀγαθὰ=ἐπιθυμεῖτε πολὺ τὰ ξένα ἀγαθὰ.—**ἐσποιεῖτε** . . . **αὐτοῦς**=παρέχετε ἑαυτοὺς πρὸς υἰοθεσίαν.—**γέλωτα ὀφλισκάνω**=θεωροῦμαι γελοῖος.—**κατορύττομαι**=θάπτομαι.

4. **ἀληθῆ ταῦτα φῆς**=ἀληθῆ ἐστὶ ταῦτα, ἃ φῆς.—**ὁπότε εἰσοίμι**=ὁσάκις εἰσηρχόμην εἰς τὸν οἶκόν του, τὸν ἐπεσκεπτόμην.—**ὑποστένω**=ἐκβάλλω βαθὺν στεναγμόν.—**μύχιον** . . . **ὑποκρῶζω**=βογγῶ ἀσθενῶς.—**αὐτίκα**=ἐντὸς ὀλίγου.—**σορὸς**

—κάσσα, φέρετρον.—**ἐπιβαίνω τῆς σοροῦ**—μπαίνω εἰς τὴν κάσσαν, ξεψυχῶ, ἀποθνήσκω.—**ἀγρυπνία καὶ φροντίδες**· ἐπεξήγησις τοῦ ταῦτα.—**δέλεαρ**—δόλωμα.—**ἐφειστήκει** . . . **ἐπιγελῶν**—ἴστατο πλησίον περιγελῶν με.—**πρώην**—ἰστίως, πρὸ δλίγου.—**ζῶης ἐπὶ μήκιστον**—εἶθε νὰ ζῆς ἐπὶ μακρότατον χρόνον.—**ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν**—ὑπὸ τὸ βάρος τῶν αὐτῶν φροντίδων, ἐξαντλούμενοι ἀπὸ παρομοίας (διαρκεῖς) σκέψεις.

5.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΟΥ

1. **παράσιτος**—ὁ τρεφόμενος ἀπὸ ἄλλον, ὁ ζῶν δαπάναις ἄλλον (τὸν ὅποιον κολακεύει).—**ἐμφαγῶν**· τοῦ ἐνεσθίω—τρώγω με λαιμαργίαν.—**παρῆς ἀποθνήσκοντί μοι**—ἦσο παρών, ὅτε ἀπέθνησκον.—**τὸ ἐμόν**· ἐνν. πάθος—**οἶσθά** . . . **που**—γνωρίζεις ἀναμφιβόλως, ἂν δὲν ἀπατώμαι.—**ὧ σε τὰ πολλὰ ἤδειν συνόντα**—εἰς τὸν ὅποιον ἐγνώριζα, ὅτι ἐπήγαινες συχνά, με τὸν ὅποιον εἶχες σχέσεις.—**ὑπισχνούμενον ἐπ' ἐμοὶ τεθνήξεσθαι**—ὁ ὅποιος μοῦ ἔδιδεν ὑποσχέσεις, ὅτι θὰ ἀποθάνῃ γρήγορα ἀφήνων ἐμὲ κληρονόμον.—**ἐς μήκιστον ἐπεγίνετο**—παρατείνεται πάρα πολύ, ἐπὶ μακρὸν χρόνον.—**τὸν Τιθωνόν**· πρόσωπον τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας· ἔλαβε παρὰ τοῦ Διὸς τὴν ἀθανασίαν, ἀλλ' ὄχι καὶ τὴν αἰωνίαν νεότητα καὶ διὰ τοῦτο κατέστη ὑπέργηρος—**ἐπίτομος**—σύντομος.—**ἐπὶ τὸν κληρον**—πρὸς ἄλλωσιν τῆς κληρονομίας.—**πριάμενος**· τοῦ ὄνωμαι—ἀγοράζω.—**ἐπειδὰν τάχιστα**· ἰδὲ διαλογ. 1.—**πίνει ἐπιεικῶς ζωρότερον**—πίνει ἀρκετὰ πολύ, μεθάει.—**ἐπομόω-ἐπόμνυμι**—ὀρκίζομαι.

2 **ἦκομεν λουσάμενοι**—ἰφοῦ ἐγυρίσαμεν ἀπὸ τὸ λουτρὸν.—**μειρακίσκος**—παλληκᾶρι.—**κύλιξ**· τὸ κατ' ἐξοχὴν ποτήρι τοῦ οἴνου τῶν ἀρχαίων, ὅμοιον περίπου πρὸς τὸ σημερινὸν ποτήρι τῆς σαμπάνιας.—**ἀφάρμακτος**—χωρὶς φαρμάκι, δηλητηρίον—**αὐτίκα μάλα**—ἀμέσως.—**ἐκτάδην**—ἐκλωμένος.—

ὑποβολιμαῖος=ὁ τιθέμενος εἰς ἀντικατάστασιν ἄλλου.—ἐπι-
γελῶ τινι=γελῶ ἐπὶ τινι, ἐπὶ τῷ πάθει τινός=κοροϊδεύω κά-
ποιον.—γάρ· αἰτιολογεῖ τὴν ἐξυπακουομένην ἀπόκρισιν: γελῶ.—
τί πρὸς ταῦτα=πῶς διετέθη ἀπέναντι τοῦ γεγονότος αὐτοῦ,
ποῖαν ἐντύπωσιν τοῦ ἔκαμε τὸ γεγονός αὐτό.—ὑποταράσσομαι.
=ταράσσομαι ὀλίγον.—συνεῖς· τοῦ συνήμι=ἀντιλαμβάνομαι,
ἐννοῶ.—οἶά γε ὁ οἰνοχόος εἴργασται=δι' ὅσα βέβαια εἶχε
κάμει ὁ οἰνοχόος, διὰ τὸ τραγικὸν λάθος τοῦ οἴν.—τὴν ἐπίτο-
μον· ἐνν. ὁδόν.

6.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΚΡΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

1. ὑπόσαθρον=ὀλίγον σαθρόν, σάπιον.—διαρρεῖ τὰ πολλὰ·
=κάμνει νερὰ ἀπὸ πολλὰ μέρη.—τρέπομαι ἐπὶ θάτερα=
κλίνω (γέρνω) πρὸς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην πλευράν.—οἰχῆσεται.
περιτραπέν=θὰ ἀνατραπῆ ἀμέσως.—ἤκω=ἔρχομαι, ἔχω ἔλ-
θει.—ἐπιφέρομαι=φέρω μαζί μου.—δέδια ἢ δέδοικα=φο-
βοῦμαι.—νέω=κολυμβῶ.—εὐπλοῶ=πλέω ἐν ἀσφαλείᾳ.—ἠίων·
-όνος=ἀκτιή.—σοὶ μελήσει=σὺ θὰ φροντίσης.—τὸ ἀπὸ τοῦ-
του=ἀπ' ἐδῶ καὶ πέρα.—ψιλός=γυμνός.—ἐπιπλα=τὰ φορέ-
ματα καὶ λοιπὰ πράγματα.—ἑστώς· μετοχ. τοῦ ἕστηκα=ἔχω
σταθῆ, ἴσιαμαι.—διαγινώσκω=ἔξετάζω ἀκριβῶς.

2. ἀπερρίφθων· προστ. παρακειμ. τοῦ ἀπορρίπτομαι=ἄς·
πεταχιοῦν.—εὐ ποιῶν=καὶ καλὰ ἔκαμα· κατ' ἐννοίαν=εὐτυ-
χῶς.—προεδρία=πρωτοκαθεδρία.

4. πορφυρίς=πορφυροῦν ἔνδυμα.—διάδημα· ταινία, σύμ-
βολον τοῦ βασιλικοῦ ἀξιώματος.—βλοσυρός=ὁ ἔχων βλέμμα
αὐστηρόν, ἀγριωπόν.—Γελῶν· τῶν κατοίκων τῆς Γέλας, μιᾶς
τῶν ἐπιφανεστέρων ἑλλην. πόλεων τῆς Σικελίας.—ἀποτίθεμαι.

—ἀπορρίπτω.—**ἰδοῦ σοι**=ἰδοὺ πρὸς χάριν σου, διὰ τὸ χατήρι σου.—**τύφος**=ἀλαζονεία.—**ὑπεροψία**=ὑπερηφάνεια, ἔπαρσις.—**πορθμείον**=πλοιάριον.—**συνεμπεσόντα**=ἔαν πέσουν μαζί.—**ἔφεστρίς**: ἔπανωφόριον (βισιλικόν).—**εἶεν**: ὡς ἐπίρρ.=ἔστω, πάει καλά.—**ἄνοια**=ἀνοησία.—**ὑβρις**=ἀλαζονεία, καταφρόνησις πρὸς τοὺς ἄλλους.

5 ὦ βέλτιστε=καλέ μου φίλε, φιλαράκί μου.—**ὑπερτίθεμαι**=θέτω ἐπάνω.—**τὰ κηρύγματα**: τῶν νικῶν.—**ἰσοστάσις**=ἰσοβαρής.

6. ἀβάρης=χωρὶς βάρους, ἐλαφρὸς.—**μαλακία**=μαλθακότης, ἐκθήλυνσις.—**τρυφή**: ἴδε διάλογον 2.—**ἐντάφια**: ὅσα θάπτουν μαζί με τοὺς νεκρούς.—**ἀνακηρύττω τινά**=ἀνακηρύττω τινά εὐεργέτην.—**ἀνδριάντων ἐπιγραφάς**: διότι εἰς τοὺς εὐεργέτας τῆς πόλεως ἀνήγειρον πολλάκις ἀνδριάντας με ἀφιερωματικὰ ἐπιγράμματα.—**ἔχωσαν** (χόω· χώνυμι) **τάφον**=ἤγειραν τάφον.—**τί γὰρ ἂν καὶ πάθοιμι**; = διότι τί (ἄλλο) ἠμπορῶ νὰ κάμω;

7. Βαβαῖ: ἐπιφώνημα ἐκπλήξεως καὶ θαυμασμοῦ=πῶ, πῶ! **τρόπαιον**: σύμβολον τῆς τροπῆς τῶν ἐχθρῶν ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν ληφθέντων λαφύρων.

8 σεμνός=σοβαρὸς, μεγαλοπρεπής.—**ἀπό γε τοῦ σχήματος**=ἂν τοῦλάχιστον κρίνη κανεῖς ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, τὴν ἐκφρασιν τοῦ προσώπου.—**βρενθύομαι**=ὑπερηφανεύομαι, καμαρώνω με ὑπερηφάνειαν.—**τάς ὀφρῦς ἐπηρκῶς**=με τὰ φρύδια ἀνασηκωμένα.—**ὁ ἐπὶ τῶν φροντίδων**=ὁ βυθισμένος εἰς τὰς σκέψεις.—**βαθὺν πώγωνα καθειμένος** (καθίεμαι)=ὁ ὁποῖος ἔχει ἀφήσει μακρὸν καὶ δασὺν πώγωνα (γενειάδα).—**γόης**=πλάνος, ψεύστης.—**μεστὸς τερατείας**=τερατολόγος, ὁ λέγων παράδοξα πράγματα.—**ἐρώτησις ἄπορος**=ἐρώτησις ἀκατανόητος.—**λῆρος**=φλυαρία, μωρολογία.—**ὑθλος**=μωρία.—**οὐ λέληθέ με**=δὲν με διαφεύγουν.—**περικρύπτω**=ἀποκρύπτω.—**πεντήκοντος**: πλοῖον πολεμικόν τῶν ἀρχαίων με πενήντα κόπας.

9. λάσιος=πυκνός.—**μνᾶ**: μέτρον βάρους ἕσον περίπου πρὸς 1 λίτραν.—**ἀποκείρω**=κουρεύω.—**ἐπίκοπον** ἢ καὶ

ἐπικόπανον· τὸ ξύλον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου λιανίζουσι τὸ κρέας, τὸ κρεατοσάνιδον· καθόλου τὸ ξύλον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κοπανίζουσι κάτι. — **ἀποβάθρα**· σανὶς τιθεμένη ἀπὸ τοῦ πλοιαρίου μέχρι τῆς ξηρᾶς πρὸς ἔξοδον καὶ εἴσοδον. — **ἐπικόπω τῇ ἀποβάθρᾳ χρησάμενος** = ἀφοῦ χρησιμοποίησεν τὴν ἀποβάθραν ἀντὶ ἐπικόπου. — **κινάβρα** = ἡ δυσσομία τῆς ἀκαθάρτου γενειάδος. — **ὑπὲρ τὸ μέτωπον ἐπῆρκε** = τὸ πῆρε πολὺ ψηλά. — **ἐφ' ὧτῳ** = διὰ ποίαν αἰτίαν. — **ἀνατείνω ἐμκυτὸν** = ἀνυψῶ τὸν ἑαυτὸν μου. — **ὑπὸ μάλης** = κάτω ἀπὸ τὴν μασχάλην. — **οὐκοῦν** = λοιπόν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει. — **τὸ γενναῖον** = ἡ παλληκαριά. — **γούν** = τοῦλάχιστον — **κουφός** = ἐλαφρός. — **εὐφορός** = ὁ εὐκόλως φερόμενος, εὐκολοσήκωτος.

10. ἀντίθεσις καὶ παρίσωσις· εἶναι ῥητορικὰ σχήματα. — **βαρβαρισμός**· γραμματικῆς σφάλμα. — **ἦν ἰδοῦ** = ἔ! ἰδοῦ· τὸ ἦν ἐπιφώνημα = ἔ, κοίτα. — **ἀπόγειον**· χονδρὸ σχοινί. μετὰ τὸ ὅποιον δένουσι τὸ πλοῖον εἰς τὴν ξηρὰν, τὸ παλαμάρι. — **ἀνελώμεθα**· τοῦ ἀναιροῦμαι = σηκώνω. — **τὸ ἀγκύριον ἀνεσπᾶσθω** = ἄς σηκωθῇ ἡ ἄγκυρα. — **πέτασον**· τοῦ πετάννυμι = ἀνοίγω εἰς τὸν ἄνεμον. — **εὐθύνω** = διευθύνω. — **εὐπλοῶμεν** = καλὸ ταξίδι νᾶωμεν.

11. ὁ τὸν πώγωνα δεδηωμένος (δηοῦμαι) = ὁ τὸν πώγωνα ἀποκεκομμένος.

12. μεταξὺ λόγων = ἐνῶ λέγομεν, συζητοῦμεν. — **ἄσμενος** = μετὰ χαρὰν, χαρούμενος. — **συνέχεται πρὸς τῶν γυναικῶν** = σπρώχνεται, ἐνοχλεῖται ἀπὸ τὰς γυναῖκας. — **διεξέρχομαι λόγους** = ἐκφωνῶ λόγους. — **κωκύω** = ὀδύρομαι. — **ἐξάρχω** = κάμνω ἀρχὴν, εἶμαι ἐπὶ κεφαλῆς. — **καθ' ἡσυχίαν** = ἡσυχῶς, χωρὶς θρήνους.

13. οἰκτιστον = οἰκτροτάτα, μετὰ μεγάλην λύπην. — **γεννάδος** = γενναῖος. — **ἄλλους μετελευσόμεθα** = θὰ πᾶμε νὰ μεταφέρωμεν ἄλλους. — **προῖωμεν**· ἐνν. εἰς τὸ δικαστήριον. — **τί οὖν ἔτι . . μέλλετε** ; = διατί λοιπὸν ἀκόμη βραδύνετε ; — **τροχός**· βασανιστήριον ὄργανον, κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐξηπλοῦτο ὁ κατάδικος πρὸς τιμωρίαν. — **δειχθήσεται** = θὰ ἀποκαλυφθῇ, θὰ ἔλθῃ εἰς τὸ φῶς.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ

1. Κράτης· κυνικός φιλόσοφος ἐκ Θηβῶν.—**ὀλκᾶς**· φορητὴν γὸν πλοῖον.—**ἀνεψιὸς**=ἐξάδελφος.—**ἀναείρω**=σηκῶνω ἐπάνω ἀπὸ τὴν γῆν (ἐπὶ παλαιστοῦ, ὃ ὁποῖος ἀγωνίζεται νὰ καταβάλῃ τὸν ἀντίπαλον).—**ἢ μ' ἀνάειρ' ἢ ἐγὼ σε**=ἢ ἐσὺ νὰ με σηκώσης νεκρὸν (καὶ νὰ λάβῃς τὴν περιουσίαν μου) ἢ ἐγὼ σέ. Τὸν στίχον τοῦτον λέγει ὁ Τελαμώνιος Αἴας πρὸς τὸν Ὀδυσσεῖα ἐν Ἰλ. Ψ 725.—**ἠλικιωῖται** = συνομήλικοι.—**ὑπερβαλλόμενοι ἀλλήλους τῇ κολακείᾳ**=διαγωνιζόμενοι, ποιὸς νὰ περάσῃ τὸν ἄλλον εἰς τὴν κολακείαν.—**τεκμαίρομαι** = συμπεραίνω, προβλέπω.—**Χαλδαίων παῖδες**· οἱ Χαλδαῖοι ἦσαν ἱερεῖς τῶν Βαβυλωνίων, γνωστοὶ ὡς ἀστρονόμοι καὶ ὄνειροκρίται.—**Πύθιος**· ὃ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλων.—**ἄρτι μὲν. . . ἄρτι δέ**=ἄλλοτε μὲν, ἄλλοτε δέ.—**τάλαντον**=ἡ ζυγαριά.—**ρέπω** = κλίνω πρὸς τὸ ἓνα μέρος.

2. Σικυῶν· ἴδε διάλογον 3.—**Κίρρα**· λιμὴν τῶν Δελφῶν, ἢ Ἰτέα.—**κατὰ μέσον τὸν πόρον**=εἰς τὸ μέσον τοῦ στενοῦ περάματος τῆς θαλάσσης.—**Ἰάπυξ**· βορειοδυτικὸς ἄνεμος, ὃ Ἀργέστης (μαῖστρος).

3. Ἀντισθένης· μαθητὴς τοῦ Σωκράτους, θεμελιωτῆς τῆς κυνικῆς Σχολῆς.—**κότινος**=ἀγριελαία.—**τὸν πίθον**· διότι ὁ Διογένης διέμενε συνήθως ἐντὸς πίθου ἐν Κορίνθῳ.—**χοῖνιξ**· μέτρον σίτου.—**τίνα ταῦτα φῆς;** = τίνα ἐστὶ ταῦτα, ἃ φῆς;—**παρρησία**=θάρρος τῆς γνώμης.—**εἰκότως** = εὐλόγως, μὲ τὸ δίκιο τους.—**διερρηκότες** (διαρρέω) **ὑπὸ τῆς τρυφῆς**=ἐξηνητλημένοι ἀπὸ τὴν μαλθακότητα, σάπιοι ἀπὸ τὰς ὑλικὰς ἀπολαύσει.—**σαπρὸς**=σάπιος, ἐφθαρμένος.—**στέγω**=φυλάττω, συγκρατῶ.—**αἱ τοῦ Δαναοῦ . . . παρθένοι**· αἱ 49 θυγατέρες τοῦ Δαναοῦ, βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, φονεύσασαι τοὺς ἄνδρας τῶν κατεδικάσθησαν εἰς τὸν ἕρην νὰ ἀντλοῦν ἀκαταπαύστως εἰς τρυπημένον πίθον, ἐξ οὗ καὶ ἡ παροιμία «ἀντλεῖν εἰς πίθον Δαναίδων» λεγομένη ἐπὶ τῶν ματαιοπονούντων.—**αὔται**=αἱ γνωσταί.—**τετρημένον**· παρακ. τοῦ τετραίνω=τρυπῶ.

8.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΥ

1. **Τάνταλος**· μυθικός βασιλεὺς τῆς Φρυγίας· διὰ τὴν πανουργίαν καὶ τὴν σκληρότητά του κατεδικάσθη ὑπὸ τῶν θεῶν νὰ ὑφίσταται τὸ μαρτύριον, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ λόγος ἐδῶ. — **οὕτως ἀργὸς εἶ, ὡς . . . πιεῖν** = τόσον ὀκνηρὸς (τεμπέλης) εἶσαι, ὥστε νὰ μὴ κύψῃς νὰ πῆς. — **ἀρυσάμενος**· τοῦ ἀρύτομαι = λαμβάνω ὕδωρ, ἀντλῶ — **κοίλῃ τῇ χειρὶ** = διὰ τοῦ κοιλώματος τῆς παλάμης, μὲ τὴ χούφτα. — **ἦν δέ ποτε ἀρύσωμαι καὶ προσενέγκω τῷ στόματι** = ἐὰν δὲ καμμιά φορὰ ἀντλήσω (πάρω μὲ τὸ χέρι μου) καὶ πλησιάσω εἰς τὸ στόμα μου. — **οὐ φθάνω βρέξας ἄκρον χεῖλος καὶ . . . διαρρυσὲν οὐκ εἶδ' ὅπως . . . ἀπολείπει ξηρὰν τὴν χεῖρά μοι** = δὲν προφθάνω νὰ βρέξω τὰ ἄκρα τῶν χειλέων μου καὶ ἀμέσως, ἀφοῦ χυθῆ διὰ μέσου τῶν δακτύλων μου, δὲν ξεύρω πῶς, μοῦ ἀφήνει ἐκ νέου ἀδειανὸ τὸ χέρι. — **τεράστιος** = τερατώδης. — **ἀτάρ'**· σύνδεσμος = ἀλλά. — **τί δαὶ (= δὴ) καὶ δέη τοῦ πιεῖν**; = ποίαν τάχα ἀνάγκην ἔχεις νὰ πῆς; — **που**· εἰς τὸ ὄρος Σίπυλον τῆς Λυδίας.

2. **ἔνδεια** = ἔλλειψις, στέρησις. — **τοῦτο δ' οὖν . . . τῆς καταδίκης . . . τό . . .** = αὐτὸ ἴσα ἴσα εἶναι κόλασις, τὸ νά . . . — **μηδὲν δεόμενον** = χωρὶς νὰ ἔχω καμμίαν ἀνάγκην. — **ληρῶ** = φλυαρῶ, λέγω ἀνοησίας. — **ὡς ἀληθῶς** = ἀληθέστατα, πραγματικῶς — **ἀκράτου γε ἔλλεβόρου** = καθαροῦ ἀσφαλῶς ἔλλεβόρου· ὁ δὲ ἔλλεβόρος ἦτο βοτάνη, τὴν ὁποίαν μετεχειρίζοντο οἱ ἀρχαῖοι ὡς εἰδικὸν φάρμακον κατὰ πολλῶν νοσημάτων, κυρίως δὲ κατὰ τῆς παραφροσύνης. — **δεδηγμένοι**· τοῦ δάκνομαι = δαγκάνομαι — **ἀνάινομαι** = ἀρνοῦμαι. — **γένειτό μοι μόνον** = ἀρκεῖ, μακάρι, μόνον νὰ τὸν ἔχω. — **πίεται**· μέλλ. τοῦ πίνω. — **τοῦ ὕδατος αὐτοῦς οὐχ ὑπομένοντος** = διότι τὸ ὕδωρ δὲ τοὺς περιμένει (τοὺς φεύγει ἀπ' ἐμπρός τους).

Χ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ - Ν. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ
ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ Νεκρικοὶ Διάλογοι, ἔκδοσις ε'

9.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ

1. **ξενάγησόν με νέηλυν ὄντα**=κάνε μου τὸν ξεναγόν, ὁδήγησέ με, διότι εἶμαι νεοφερμένος.—**οὐ σχολή μοι ἔνν. ἐστί**=δὲν ἔχω καιρόν.—**Ῥάκινθος καὶ Νάρκισσος** μυθικοὶ νεανίαὶ περιφήμοι διὰ τὴν ὠραιότητά των.—**Τυρῶ καὶ Λήδα**· μυθικαὶ γυναῖκες περιβόητοι ἐπίσης διὰ τὸ κάλλος των.—**Νιρεύς**· ἴδε διάλογον 13.—**ἔοικας καταφρονεῖν**=φαίνεται, ὅτι περιφρονεῖς.—**οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην**=διότι δὲν ἠμπορῶ νὰ καταλάβω, νὰ διακρίνω.

2. **ἀνεμέσητον**=ἔκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται τις νὰ κατακρίνη, νὰ μεμφθῆ.—**τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικί**=ἀμφὶ τοιῆδε γυναικί=περὶ τοιαύτης γυναικός· στίχος ἀπὸ τὸν Ὅμηρον, τὸν ὁποῖον εἶπαν οἱ γέροντες Τρωῆς, ὅταν εἶδαν νὰ περνᾷ ἀπ' ἐμπρός των ἡ Ἑλένη, ὅτι δηλ. ἀξίζει χάριν τοιαύτης γυναικὸς νὰ ὑποφέρῃ κανεὶς πολὺν χρόνον.—**ἄλγεα πάσχω**=δοκιμάζω θλίψεις, ὑποφέρω.—**ἀνθῶ**=ἀκμάζω, ἔχω δροσερότητα.—**χροῖά**=χρῶμα.—**εἰ μὴ συνίεσαν . . . πονοῦντες**=διότι δὲν ἀντελαμβάνοντο, ὅτι ἐκοπίαζαν, ἠγωνίζοντο.—**ἀπανθῶ**=μαραίνομαι, χάνω τὴν δροσερότητά μου.—**καταβάλλω ἑμαυτὸν**=ἐπιπλῶνομαι.—**μετελεύσομαι**· ἴδε διάλ. 3.

10.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΑΙΑΚΟΥ

1. **Αἰακός**· πρόσωπον μυθικόν· ἐφημίζετο διὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν εὐσέβειάν του, διὸ μετὰ θάνατον ἔγινε δικαστὴς ἐν τῷ ἄδην.—**πρὸς τοῦ Πλούτωνος**=δι' ὄνομα τοῦ Πλούτωνος.

νος, σὲ ξεορκίζω εἰς τὸν Πλούτωνα.—**περιήγησά μοι**=δειξέ μου, παρακαλῶ.—**κεφαλαιώδη**=κυριώτερα, ἀξιοσημείωτα.—**Κέρβερος**· κύων μέγας τοῦ ἄδου ἔχων 50 κεφαλὰς ἢ, κατ' ἄλλους, τρικέφαλος.—**τὴν λίμνην**· δηλ. τὴν Ἀχερουσίαν.—**Πυριφλεγέθων ἢ Φλεγέθων**· ὁ περιβάλλων τὸν Τάρταρον ὑποκάτω τῆς γῆς ποταμός.—**πυλωρῶ**=εἶμαι φύλαξ τῶν πυλῶν.—**τὸν βασιλέα**· τοῦ ἄδου· δηλαδὴ·—**Ἐρινύς**· αἱ Ἐρινύες ἐλατρεῦντο ὡς θεαὶ τιμωροὶ τῶν ἐν τῷ ἄδη κακῶν.—**Ἀγαμέμνων**· ἀρχιστράτηγος τῶν στρατευσάντων εἰς Τροίαν.—**Ἀχιλλεύς**· ὁ ἀνδρείοτατος πάντων τῶν Ἑλλήνων.—**Ἰδομενεύς**· βασιλεὺς τῆς Κρήτης, διακριθεὶς κατὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον.—**Ἦδυσεύς**· ὁ γνωστότατος βασιλεὺς τῆς Ἰθάκης.—**Αἴας**· ὁ Τελαμώνιος ἐπικαλούμενος, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Σαλαμῖνος Τελαμώνος, ὁ ἀνδρείοτατος τῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν Ἀχιλλέα.—**Διομήδης**· βασιλεὺς τοῦ Ἀργους· ἐξεστράτευσε μετὰ 90 πλοίων εἰς Τροίαν καὶ ἠγωνίσθη λαμπρά.

2. τῶν **ράψωδιων τὰ κεφάλαια**=οἱ σπουδαιότεροι ἦρωες τῶν ποιημάτων σου.—**λήρος** (ὁ)=ἰνοησία, μωρολογία.—**ἀμνηνά**... **κάρηνα**=φασματώδεις κεφαλαί, κρανία.—**Κῦρος**· ὁ προεσβύτερος λεγόμενος, ὁ ἰδρυτὴς τοῦ Περσικοῦ κράτους.—**Σαρδανάπαλλος**· ἴδε διάλογον 2.—**Μίδας**· ἴδε διάλογον 2.—**εἶτα**· ἐν ἀρχῇ ἐρωτήσεως ἐκφράζει ἐκπληξιν, θαυμασμόν, ὀργήν· ἐδῶ τί ἐκ τούτων·—**διὰ τῶν ὀρῶν**=διὰ τῶν ὀρέων· ἐννοεῖ τὴν ὑπὸ τοῦ Ξέρξου διόρυξιν τοῦ Ἄθω, ἵνα διέλθῃ ἐκεῖθεν ἀσφαλές στερον ὁ στόλος του.—**πατάξω κατὰ κόρρης**=νά τοῦ δώσω μιὰ εἰς τὸ κεφάλι, εἰς τὸ κούτελο.—**διαθρύπτεις**=τοῦ σπᾶς, θὰ τοῦ κάμης θρύμματα (κομμάτια).—**προσπύσομαί γε**... **ἀνδρὸν γύνῳ ὄντι**=τοῦλάχιστον θὰ τὸν πτύσω, ἀφοῦ εἶναι ἀρσενικοθήλυκος, γυναικοφέρνει.

3. **Πυθαγόρας**· ἐκ Σάμου, ἰδρυτὴς τῆς ὁμωνύμου φιλοσοφικῆς Σχολῆς· ἐπίστευεν εἰς τὴν μετεμψύχωσιν καὶ ἔλεγεν, ὅτι ἡ ψυχὴ του ἦτο ἡ ψυχὴ τοῦ Εὐφρόβου.—**Εὐφροβος**· εἷς τῶν ἀνδρειοτέρων Τρώων, πληγώσας τὸν Πάτροκλον καὶ φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ Μενελάου.—**χρυσεὺς ὁ μηρός**· κατὰ τὸν Λουκιανόν, ὁ ὁποῖος παρέλαβε βέβαια τὴν σχετικὴν παράδοσιν ἀπὸ τοὺς προγενεστέρους του, ὁ Πυθαγόρας διέδιδεν, ὅτι εἶχε χρυ-

σοῦν μηρίον, ἵνα τὸν πιστεύσουν οἱ Κροτωνιάται ὡς θεὸν Ἀπόλλωνα.—**ᾧγαθὲ**=ὧ ἀγαθὲ=καλέ μου φίλε.—**δόγμα**=γνώμη, δοξασία.—**ὡς οὐδέν . . . κύαμοι . . . ἐνθάδε**=ὅτι οἱ κύαμοι (τὰ κουκκιά) ἐνταῦθα δὲν ἔχουν οὐδέν κοινὸν πρὸς τὰς κεφαλὰς τῶν γονέων ἡμῶν. Οἱ Πυθαγόρειοι δὲν ἔρωγον τὰ κουκκιά ὡς περιέχοντα ἔντομα· ἐδῶ λοιπὸν ὁ Λουκ. σατιρίζει τὸν Πυθαγ. ὡς πιστεύοντα, ὅτι ὁ τρώγων κουκκιά εἶναι ὡσάν νὰ τρώγῃ τὰς κεφαλὰς τῶν προγόνων του, διότι ἐντὸς αὐτῶν εὐρίσκονται τὰ γνωστὰ ἔντομα, αἱ πιθαναὶ ψυχαὶ τῶν προγόνων του.—**Θαλῆς**· ὁ γνωστὸς Μιλήσιος φιλόσοφος.—**Πιττακός**· ἐκ Μυτιλήνης.

4. **σποδοῦ πλέως**=γεμᾶτος ἀπὸ στάκτην.—**ἐγκρυφίας ἄρτος**=ψωμί ψημμένο εἰς τὴ χόβολη.—**φλύκταινα**=φυσαλλίς τοῦ δέρματος προελθούσα ἀπὸ κάψιμον, φουσκάλα.—**ὁ τὰς φλυκταίνας ἐξηνθηκῶς**=ὁ ὁποῖος εἶναι γεμᾶτος ἀπὸ φουσκάλας.—**Ἐμπεδοκλῆς**· φιλόσοφος ἐξ Ἀκράγαντος, περὶ τοῦ ὁποίου ἐλέγετο, ὅτι ἐρρίφθη εἰς τὸν κρατῆρα τῆς Αἴτνης μετὰ χάλκινα ὑποδήματα. Ἐνταῦθα ὁ Λουκ. τὸν εἰρωνεύεται διὰ τοῦτο.—**ἡμίεφθος**=μισοψημμένος — **μελαγχολία** = νόσημα, τρέλλα ἐκ μελαγχολίας.—**τύφος**=ἀλαζονεία.—**κόρυζα**=συνάχι· μεταφορ.=βλακεία.—**κρηπίς**=ὑπόδημα — **τὸ σόφισμα**=τὸ τέχνασμα, ὁ δόλος.—**ᾤνησεν**· τοῦ ὁ. δνίνημι=ᾤφελῶ.—**ἐφωράθης τεθνεώς**=εὐρέθης νεκρός. Ὑπῆρχε παράδοσις, ὅτι ὁ Ἐμπεδοκλῆς, ἵνα πιστευθῇ ἡ ἀνάληψίς του εἰς τοὺς οὐρανούς καὶ ἡ θεία καταγωγή του, ἐρρίφθη εἰς τὸν κρατῆρα τῆς Αἴτνης, ὁ ὁποῖος μετὰ ταῦτα τὸν ἐπρόδωκεν ἐκβαλὼν ἐν τῶν ὑποδημάτων του.—**Νέστορος καὶ Παλαμήδους**· ἑλληνικῶν ἡρώων τοῦ Τρωικοῦ πολέμου· ὁ Νέστωρ, βασιλεὺς τῆς Πύλου, ἐπαινεῖται ἀπὸ τὸν Ὅμηρον διὰ τὴν σύνεσιν καὶ τὴν εὐφροαδειάν του, ὁ δὲ Παλαμήδης, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Εὐβοίας Ναυπλίου, διὰ τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν ὀξυδερκεῖαν αὐτοῦ, διὰ τὰς ὁποίας φθονηθεὶς κατεδικάσθη ἀδίκως—ὡς ὁ Σωκράτης—εἰς θάνατον.—**σιμὸς**=ὁ ἔχων πεπλεγμένην τὴν ᾄτινα, πλατσοῦρουτύης.

5. **τί τὰ ἐν Ἀθήναις**=τῶς πηγαίνουσι τὰ πράγματα εἰς τὰς Ἀθήνας, τί νέα ἀπὸ τῆς Ἀθήνας;—**ἄχροι φιλόσοφοι**·

ἔνν. **Δόξειαν ἄν.** — **Ἀρίστιππος**· φιλόσοφος ἐκ Κυρήνης, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους, ἰδρυτῆς τῆς Κυρηναϊκῆς λεγομένης Σχολῆς, ἣ ὅποια ἐδίδασκεν, ὅτι ὅλαι αἱ πράξεις τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νὰ τείνουν εἰς τὴν εὐχαρίστησίν του. — **Πλάτων**· ὁ γνωστός ἀθηναῖος φιλόσοφος, νεώτερος κάπως τοῦ Ἀριστίππου. Παρέμεινεν ἐπὶ καιρὸν εἰς τὴν αὐτὴν τῶν τυράννων τῶν Συρακουσῶν Διονυσίου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ νεωτέρου. Δι' αὐτὸ σατιρίζεται ἐδῶ ἀπὸ τὸν Μένιππον. — **ἀποπνέων μύρου**· ὁ Λουκ. σατιρίζει τὸν φιλόσοφον Ἀρίστιππον ὡς θηλυπρεπῆ, ὅτι δηλ. βάζει μυρουδιὰς ἐπάνω του. — **καὶ ταῦτα οὐδὲν εἰδότα** = καὶ μάλιστα ἐνῶ δὲν ἤξευρες τίποτε. Ὁ Μέν. πειράζει τὸν Σωκρ., ὁ ὅποιος συνήθιζε νὰ λέγῃ, ὅτι δὲν γνωρίζει τίποτε (**ἐν οἶδα, ὅτι οὐδὲν οἶδα**). — **εἰρωνεία** = προσποίησης. — **Χαρμίδης** καὶ **Φαῖδρος**· μαθηταὶ τοῦ Σωκράτους. — **Κλεινίας**· πατὴρ τοῦ Ἀλκιβιάδου — **μέτειμί τι** = μετέρχομαι, ἐξασκῶ τι. — **ἐσαυθίς** = ἄλλοτε.

11.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ

1. **τὰ πορθμεῖα** = ὁ ναῦλος τῆς διαπορθμεύσεως, τῆς διὰ τοῦ πορθμείου μεταγωγῆς. — **ἄγχω** = πνίγω δι' ἀγχόνης, στραγγαλίζω. — **μάτην** = ἀνεξόδως. — **ὠνάμην** (ἄορ. τοῦ ὀνίναμαι) = καλὰ τὴν ἔχω, ἔκαμα τὴν τύχην μου, τὸ πρόκοψα. — **ὑπερεκτίνω τῶν νεκρῶν** = πληρώνω διὰ τοὺς νεκρούς. — **νεωκλῶ** = σὺρω τὸ πλοῖον εἰς τὴν ξηράν. — **αὐχῶ** = καυχῶμαι, ὑπερηφανεύομαι. — **προῖκα**· ἐπίορ. = δωρεάν. — **ἦντλησα**· διότι τὸ πορθμεῖον ἦτο ὑπόσμιθρον καὶ ἔκαμνε νερὰ (πρβλ. διάλογ. 6) ὡς ἐκ τούτου ἦτο ἀνάγκη νὰ μαζεύωνται τὰ νερὰ καὶ νὰ χύνωνται εἰς τὴν θάλασσαν. — **τῆς κώπης συνεπελαβόμην** = ἐπῆρα καὶ ἐγὼ εἰς τὰ χεῖρα μου τὸ κουπί, συνεβοήθησα εἰς τὴν κωπηλασίαν.

2. **οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμέα** = αὐτὰ δὲν ἐνδιαφέρουν

καθόλου τὸν πορθμέα, δὲν ἔχουν καυμίαν σχέσιν μὲ τὸν πορθμέα.—**οὐ θέμις** ἔνν. ἐστὶ—δὲν ἐπιτρέπεται, δὲν εἶναι δυνατόν.—**χάριεν**=νόστιμον πρᾶγμα.—**πληγὰς προσλαμβάνω**=τρώγω ξύλο, δέρομαι.—**Ἐκάτης δεῖπνον** ἴδ. διαλ. 1 § 1.—**καὶ μὴν**=ἔ!

12.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΑΥΣΩΛΟΥ

1. ὦ **Κάρ** ὁ Μαύσωλος ἦτο βασιλεὺς τῆς Καρίας. Πρὸς τιμὴν τοῦ ἀνηγέρθη ὑπὸ τῆς συζύγου τοῦ Ἀρτεμισίας τὸ Μαυσώλειον, μεγαλοπρεπὴς τάφος, ὃ ὁποῖος ἐθεωρεῖτο ὡς ἐν τῶν ἐπιτάθαυμάτων τοῦ κόσμου.—**ἐπὶ τίνι μέγξ φρονεῖς** ;=διὰ ποῖον πρᾶγμα ὑπερηφανεύεσαι ;—ὦ **Σινωπεῦ** διότι ὁ Διογένης κατήγετο ἐκ τῆς παρὰ τὸν Πόντον ἐπιφανοῦς ἑλληνικῆς πόλεως Σινώπης.—**ὑπάγομαι**=ὑποτάσσω.—**τὰ πολλὰ καταστρεφόμενος**=ὑποτάσσω τὰ περισσότερα μέρη.—**καλὸς καὶ μέγας**=ὠραῖος καὶ ὑψηλός.—**ἠλίκος**=τόσον μέγας, ὅσος.—**εἰς κάλλος ἐξησηκημένον** = καλλιτεχνικῶς κατεργασμένον.—**εἰκάζω**=ἀπεικονίζω, κατασκευάζω εἰκόνας.—**ἵππων καὶ ἀνδρῶν ἐς τὸ ἀκριβέστατον εἰκασμένων**=ἐν ᾧ ἵπποι καὶ ἄνδρες μὲ μεγίστην ἀκριβείαν εἶναι ἀπεικονισμένοι.—**λίθου τοῦ καλλίστου**=ἀπὸ ὠραιότατον μάρμαρον.—**νεῶς**=ναός.

2. **ἐλοίμεθα** τοῦ **αἰρούμαι**=ἐκλέγω—**πὲρ** ἢ πρόθεσις περὶ μετ' ἀναστροφῆς τοῦ τόνου.—**ἔχω εἰπεῖν**=δύναμαι νὰ εἶπω.—**προφαίνομεν**=προβάλλομεν, δεικνύομεν.—**τὰς ῥίνας ἀποσεσιμώμεθα**=(ἀποσιμῶμαι-οὔμαι)=ἔχομεν πεπλατυσμένας τὰς ῥίνας, εἵμεθα πλατομήτηδες (λόγω τῆς γυμνότητος τοῦ κρανίου).—**φιλοτιμοῦμαι πρὸς τοὺς ξένους**=καυχῶμαι πρὸς τοὺς ξένους.—**ὡς δὴ τι μέγα οἰκοδόμημα αὐτοῖς ἐστὶ**=ὅτι τάχα ἔχουν ἓνα πολὺν μεγάλο οἰκοδόμημα.—**μᾶλλον ἀχθοφορεῖς**=περισσότερον βάρος σηκώνεις.—**τηλικούτος**=τόσον μέγας.

3. **άνόνητος**=άνωφελής.—**ού γάρ** ένν. **ισότιμος** έσται.—**οίμώζεται**=θά στενάξει, θά σκούζει άπό τό κακό του.—**ώετο** του **οίομαι** ή **οίμαι**=φαντάζομαι.—**ούδε γάρ** έμελεν **αύτῳ** **τούτου**=διότι δέν έφρόντιζεν αύτός περι τούτου, δέν τόν έννοιαζε δι' αύτό.—**λόγον** . . . **καταλέλοιπε**=άφησε μήμην.—**άνδραποδώδης**=δουλοπρεπής, ποταπός.—**έν βεβαιοτέρῳ χωρίῳ**=εις τόπον στερεώτερον (δηλ. εις τήν μήμην τῶν άνθρῶπων, εις τήν ιστορίαν).

13.

ΝΙΡΕΩΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΙΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ

1. **Νιρέυς**: έκ Σύμης, έπαινεΐται άπό τόν Όμηρον ώς ό θραιοότερος τῶν έκστρατευσάντων κατά τής Τροίας Άχαιῶν (Ίλ. Β 671): ό δέ **Θερσίτης** χλευάζεται ώς ό άσχημότατος (Ίλ. Β 212-271).—**φοξός**=δξυκέφαλος, πελονοκέφαλος.—**ψεδνός**=φαλακρός.—**ήγουμαι**=νομίζω.

2. **ταύτη**: έπίρρημα=κατά τούτο.—**εϋθρυπτος**=εϋθραυστος.—**άλαπαδνός**=άσθενικός, λεπτοκαμωμένος.—**έρου**: προστακτική μέσ. άορ. β' τού έρωτώ.—**ίσασιν**: τού ό. **οίδα**=γνωρίζω.

14.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΕΙΡΩΝΟΣ

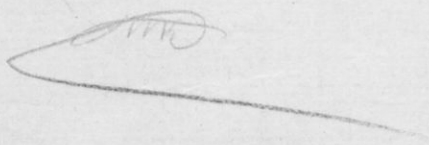
1. **Χείρων**: εις τῶν Κενταύρων, άπό τούς όποιους όμως διέφερε πολύ. Έφημίζετο ώς δίκαιος και σοφός. Άθάνατος ών παρητήθη τής άθανασίας υπέρ του Προμηθέως.—**τίς δαί σε έρωσ**

—ποία δὰ ἐπιθυμία.—**ἀνεράστου τοῖς πολλοῖς χρήματος**—
πράγματος, τὸ ὅποιον πολλοὶ δὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἀνεπιθυμήτου εἰς
τὸν πολὺν κόσμον.—**αἱ ὥραι**—αἱ ἐποχαὶ τοῦ ἔτους.—**αἱ αὐ-**
ταί· ἐνν. **εἰσίν**.—**ἐνεπλήσθην** (τοῦ ῥήμ. ἐμπίμπλαμαι) **γοῦν**
—ἐχόρτασα λοιπόν.—**οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἀεὶ, ἀλλὰ καὶ**
ἐν τῷ μὴ μετασχεῖν ὅλως τὸ τερπνὸν ἦν—διότι τὸ τερ-
πνὸν ὑπάρχει ὄχι μόνον εἰς τὸ νὰ ἔχη κανεὶς πάντοτε τὰ ἴδια
πράγματα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τελείαν στέρησιν. Ἡ συνεχὴς ἀπό-
λαυσις τῶν ἀγαθῶν φέρει τὸν κόρον, ἐνῶ εὐχαριστεῖται κανεὶς
προσπαθῶν ν' ἀποκινήσῃ, ὅ,τι δὲν ἔχει.—**προελόμενος**· τοῦ
προαιρουμαι—προτιμῶ.

2. Δημοτικὸς—ἀγαπητὸς εἰς τὸν λαόν· καθόλου εὐχάριστος.
ἀνεπιδεὴς—ὁ μὴ ἔχων ἀνάγκην.—**μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ**—
μήπως πίπτῃς εἰς τὴν παγίδα, τὴν ὁποίαν ἔστησες ὁ ἴδιος, μήπως
εὐρίσκεσαι εἰς ἀντίφασιν μὲ τὸν ἑαυτὸν σου.—**προσχορὲς**—τὸ
προκαλοῦν ἀηδίαν, τὸ ἀηδές.—**τί οὖν ἂν πάθει τις**—τί λοιπόν
νὰ κάνῃ κανεὶς, τί νὰ κάνω ;—**ἀγαπῶ τοῖς παροῦσι**—μένω
εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν παροῦσάν μου κατάστασιν.

υασηρ.   Διαφορές σχέδιο

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Σεπτεμβρίου 1933

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἄριθ. Πρωτ. 44429/12238

Πρὸς
τὸν κ. Ἰωάννην Σιδέρην
Βιβλιοκδότην

Ἀνακοινοῦμεν, ὑμῖν ὅτι διὰ ταῦταριθμοῦ ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης τὴν 12 Αὐγούστου 1932 καὶ δημοσιευθείσης τὴν 29 Αὐγούστου εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 80 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5045 καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς οἰκείας κριτικῆς ἐπιτροπῆς, τὴν περιλαμβανομένην εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 461 πρακτικὸν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν νεκρικῶν διαλόγων τοῦ Δουκιανοῦ» τῶν Χρ. Παπαναστασίου καὶ Ν. Φραγκίσκου βιβλίον τῶν ὡς διδακτικὸν βιβλίον πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Α' τάξεως τῶν Γυμνασίων διὰ μίαν πενταετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1932—1933 ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ βιβλίου τούτου συμμορφωθῆτε πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς κριτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐντολὴ τοῦ Ὑπουργοῦ

Ὁ Διευθυντὴς

(Τ. Σ.) Ε. ΚΑΚΟΥΡΟΣ

«Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διατιμῆσεως τῶν ἐγκεκριμένων διδακτικῶν βιβλίων»

Τὰ διδακτικὰ βιβλία τὰ πωλούμενα μακρὰν τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεώς των ἐπιτρέπεται νὰ πωλῶνται ἐπὶ τιμῇ ἀνωτέρα κατὰ 15% τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος Διατάγματος κανονισθείσης ἄνευ βιβλιοσήμεου τιμῆς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς δαπάνης συσκευῆς καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ μέρους τοῦ ἐξωφύλλου ἢ τῆς τελευταίας σελίδος τούτου ἐκτυπῶνται τὸ παρὸν ἄρθρον.